MAGAZÍN O BYDLENÍ A DESIGNU

OKO

JARO 2018

Benjamin Raich & Radovan Najman

O betonových interiérech a zelených městech

KAŠTANOVÁ SOKOLOVSKÁ

Velkorozměrové.
Propracované
do nejmenšího
detailu.
Hledíte do budoucnosti? Máme pro vás okna.
Hliníkový okenní systém Schüco AWS udává standardy v oblasti energetiky, bezpečnosti, automatizace a designu. Úzká pohledová šířka profilů zvýrazňuje velké prosklené plochy. Přesně to, co si moderní architektura žádá. Více informací najdete na www.schueco.cz
Okna. Dveře. Fasády.
SCHÜCO

Milí přátelé a kamarádi,

dostává se Vám do rukou další a výrazně inovované číslo magazínu o designu a bydlení OKO. Číslo již čtvrté.

Píši tento editorial těsně po návratu z novoročního pobytu v teplých krajinách, kde jsem měl příležitost zklidnit své myšlenky a ubezpečit své přesvědčení, že stojí za to bojovat s průměrností a nekvalitou. Vymanit se z konsolidovaného trhu a svým klientům vštípit: „Neustupuj, když jde o bydlení, koupelnu, podlahu či střechu nad hlavou. Neustupuj, když jde o kvalitu!" „Neustupuj" je slovo, které v nás vyvolává mnoho emocí a pocitů, a proto se stalo ústřední message naší nové kampaně.

A teď trochu odbočím. Vzpomínám si na to, že pár let zpátky většina lidí kolem mě nadávala na to, že není práce. Poslední rok naopak slyším (a přiznávám se, že to také někdy zmíním), že toho je teď moc, že nestíháme a tak dále. Přátelé stavaři, buďme za ty plodné roky ve stavařině vděční a mějme velkou pokoru. Raději nestíhat než se kopat do zadku a propadat depresím.

Na Kaštanové máme do roku 2018 spoustu plánů a jedna aktivita, na kterou se můžete těšit, je tramvaj Centra bydlení a designu Kaštanová, kterou budeme brouzdat brněnskými ulicemi a připomínat Vám, že tu jsme stále pro Vás. Kaštanová je pro mnoho z Vás již stabilní základna, kterou pro Vás budeme vytvářet již čtvrtý rok.

Na závěr chci poděkovat za podporu a spolupráci všem těm, kteří provází Kaštanovou již tříletým úspěšným rozvojem. Chci Vám popřát teplo v duši a ať Vás to, co děláte, hlavně baví a naplňuje životním optimismem.

Váš Radek Černý
majitel Centra bydlení
a designu Kaštanová

KAŠTANOVÁ

obsah

Pohled OKA
na aktuální novinky showroomů *2*
a do Centra hrubé výstavby *22*

Mezi čtyřma OČIMA
s Benjaminem Raichem
a Radovanem Najmanem
z Němec s.r.o. – Luxusní povrchy & Kaskádové zahrady *6*
a Radkem Černým *18*

V zorném poli
Obnova vily Münz *32*

Pod drobnohledem
Velkoformáty *14*
Zateplování - YTONG vs. HELUZ *26*

Jinýma očima
s Michalem Krištofem
z CHYBIK+KRISTOF *38*
a Vladimírem a Davidem Židlickými *44*

Centrum Sokolovská
Vše o aktuálním faceliftu *51*

MAGAZÍN OKO JARO 2018

Vydavatel: Centrum Kaštanová
Vedoucí projektu: Mgr. Veronika Vásková
Redakce: Mgr. et Mgr. Vladimíra Válková, Mgr. Michal Rožek
Kreativa a grafika: Michal Hluchý
Ilustrační snímky: archiv, Kiva, partneři Centra, Michal Hluchý
Inzerce: Mgr. Veronika Vásková
+420 601 321 440, vaska@kastanova.cz

Centrum bydlení a designu Kaštanová
Kaštanová 515/125a, Brno-Tuřany,
tel. +420 608 372 587, info@kastanova.cz
Otevírací doba: po-pá 9–18 h, so 9–13 h

pohled do showroomů

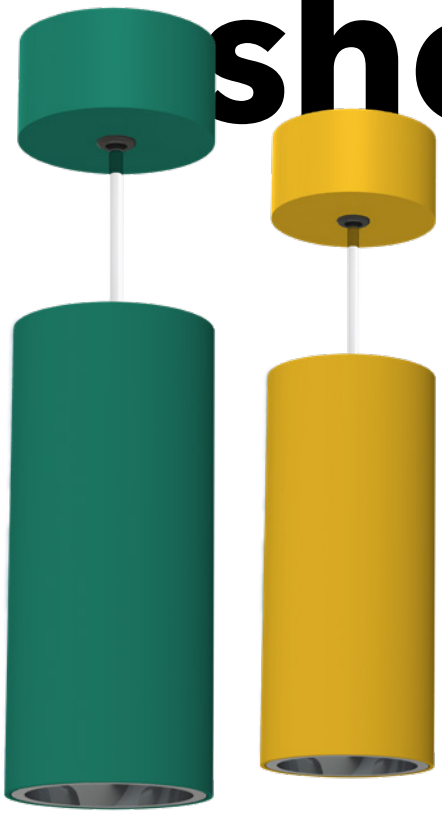

Světová světla

Fádní kancelář z nikoho ještě nového Elona Muska neudělala. A možná právě proto přichází český výrobce svítidel a osvětlovacích systémů HORMEN s novým sympatickým LED downlight TUBBY, svítidlem, které výrazně oživí mnohdy mdlé kancelářské či obchodní prostory. Variabilní svítidlo vyznávající moderní barevné trendy se stane favoritem každého interiérového designéra. Můžete ho zavěsit nebo přisadit. A pokud se nedokážete rozhodnout, zvolte variantu TUBBY BOTH – dvě svítidla v jednom, jejichž konstrukce umožňuje závěsnou i přisazenou montáž. A to, považte, pouhým vyjmutím kalíšku ze svítidla.

S LED downlight TUBBY si přijďte rozsvítit do showroomu společnosti HORMEN.

hormen.cz

Tiché otevírání dveří SILENZIO bez použití kliky

Objevte nový způsob otevření dveří bez zbytečného sahání po klice díky systému Silenzio od značky Pivato. Dveře zůstávají uzavřené díky patentovanému systému skrytých magnetů, které jsou umístěny po obvodu křídla a zárubně. Dokonalé spojení funkčnosti a estetiky vytváří design zápustných mušlí, které dodávají dveřím svébytný charakter a jedinečnou identitu.

Se systémem SILENZIO objevíte nový svět ve způsobu otevírání dveří v interiéru – přijďte se přesvědčit do showroomu PORTE KARPI.

portekarpi.cz tpeuroservis.cz

Čáry máry barevné spáry

Mapei představuje novou řadu barevných spárovacích hmot. Pokrok nejde zastavit – tímto heslem se řídí i světový výrobce lepicích tmelů a stavební chemie Mapei. Proto vyvinula novou řadu barevných spárovacích hmot, která čítá čtyřicet unikátních odstínů včetně transparentní verze. S cílem usnadnit výběr správné barvy podle požadavků každého projektu a osobních preferencí zákazníka rozdělili odborníci barvy do pěti tematických skupin: Serene, Traditional, Natural, Romance a Glamour. Mapei dokáže tak splnit jakýkoliv požadavek při pokládce keramických obkladů a dlažeb, a to bez ohledu na oblast použití, ať už v bytové, komerční nebo průmyslové výstavbě.

mapei.cz

Pokud to v koupelně nevidíte černobíle, obraťte se na výrobce barevných spár, společnost Mapei.

Kaskádové zahrady LivingArt spojují umění a zeleň

Společnost Němec je již dlouhá léta bytostně spojena s kaskádovými zahradami, které dokážou vdechnout bytům, domům i kancelářským budovám životadárnou energii. Nově se firma Němec pokouší přenést přírodu do interiérů pomocí LivingArt obrazů, které v minimalistické variantě spojují umění a zeleň. LivingArt obrazy jsou na míru vyrobené panely s kaskádovou zahradou, jejichž součástí je integrované LED světlo, vybrané rostliny a ruční zavlažovací systém, který je potřeba doplňovat každé 3–4 týdny.

nemec.eu

Společnost Němec dodává LivingArt obrazy včetně instalace a nabízí širokou škálu rostlin a designových rámů. Přijďte se přesvědčit.

pohled do showroomů

Čistý italský rukopis tradičního výrobce židlí a stolů

Úspěšná italská rodinná firma Calligaris s 90letou tradicí začínala opravdovým řemeslem, tedy výrobou poctivých dřevěných židlí a stolů. V roce 1923 vyřezal Antonio Calligaris první židli zhotovenou ve stylu „Marocca“, který je typický pro jeho rodné město Manzano. Od židlí se jeho synové posunuli k výrobě stolů a jejich synové zase k výrobě sedacích souprav, postelí či osvětlení. Za několik generací vyrostla firma v předního dodavatele interiérů s čistým rukopisem MADE IN ITALY.

Calligaris je dnes oceňovanou a prémiovou značkou zejména díky vysoké kvalitě a rozmanitosti produktů, pečlivému výběru použitých materiálů a především díky svému koncepčnímu vývoji a jasné vizi. Produktové kolekci nemůže dominovat nic jiného než stůl Cartesio. Moderní solitér vyniká masivní deskou s povrchovou úpravou dýha nebo keramika v provedení s kovovou podnoží v několika barvách. V hledáčku odborníků se ocitlo komfortní sezení, proto se můžete v showroomu společnosti DEHO uvelebit i do sedačky italské značky nebo si prohlédnout konferenční stoly výjimečného designu.

Nábytek značky Calligaris si prohlédněte v showroomu společnosti DEHO a pohodlně se usaďte na židle Basil, Tosca nebo Aida Plus.

Společnost Gravelli dává betonu duši

Vyrábí totiž z nejkvalitnějších přírodních surovin Beton 2.0. Díky jeho výjimečným vlastnostem může přizpůsobovat technologické postupy jednotlivým produktům na míru. Beton 2.0 je lehký, UV stabilní, ekologický, hladký a autentický. Jeho nespornou výhodou je i fakt, že nenasáká. Díky špičkové impregnaci si výrobky Gravelli poradí nejen s vodou, ale také třeba s kávou nebo červeným vínem. V portfoliu produktů značky najdete betonový nábytek a interiérové doplňky, ale především umyvadla na desku (BOX, ORB a OVAL) a závěsná umyvadla (MAP, SLANT 03 DOUBLE) v nadčasovém designu.

keraservis.cz

Unikátní koupelnové vybavení z Betonu 2.0 si můžete prohlédnout v showroomu společnosti Keraservis.

Vchodové hliníkové dveře LOMAX Aktiv 77

Po pečlivé přípravě a zkouškách společnost LOMAX úspěšně zavedla výrobu hliníkových vchodových dveří LOMAX Aktiv 77. Tento systém představuje inovativní a bezpečné řešení, které umožňuje dosáhnout dokonalých tepelně a zvukově izolačních parametrů. Dveře splňují nejnáročnější normy pro ochranu před větrem či vodou. Výrobce si zakládá na jejich vysoké bezpečnosti a ve své třídě patří dveře LOMAX Aktiv 77 ke špičce. Systém dveří LOMAX Aktiv 77 snižuje náklady na vytápění a je kompatibilní s celou řadou kování a ovládacích systémů.

lomax.cz

O kvalitě a výjimečných vlastnostech nových hliníkových dveří se přijďte přesvědčit do showroomu společnosti LOMAX.

O betonových interiérech a zelených městech

Rozhovor s Benjaminem Raichem a Radovanem Najmanem
ze společnosti Němec s.r.o. – Luxusní povrchy & Kaskádové zahrady.

Vertikální zahrady a smart benches vracejí do měst zeleň

BENJAMIN RAICH
NĚMEC

JAK SE FIRMA ZABÝVAJÍCÍ SE LUXUSNÍMI POVRCHY DOSTALA K VERTIKÁLNÍM ZAHRADÁM?
R: V roce 2009 viděl pan Němec vertikální zahrady v nějaké publikaci. A já jsem je shodou okolností objevil v tutéž dobu v Thajsku. Byť to bylo něco, co pro nás bylo úplně nové, zapadalo to do konceptu luxusních věcí a povrchů. Původně jsme chtěli systém koupit a přeprodávat.

N: Ano, našli jsme vhodný hydroponický systém v Itálii. Ale byl cenově nedostupný – stál přes 1 000 euro na m². A kvalita italského servisu vůbec neodpovídala úrovni našich služeb. Proto jsme začali zkoušet hydroponický systém sami. Spojili jsme se s odborníkem na rostliny a nejrůznější typy textilií a souběžně jsme začali řešit různé systémy intenzity zavlažování a druhy rostlin, až jsme se dostali do stádia, kdy hydroponický projekt fungoval. Ale byl velmi náročný na údržbu a drahý, tudíž nezajímavý pro většinu našich klientů. Pan Němec chtěl vertikální zahradu, která by nejen krásně vypadala, ale taky se snadno a rychle udržovala a byla levnější.

R: Už když jsme testovali hydroponické zahrady, zkoušel si pan Němec dávat do nádob s vodou rostliny v květináčích. Nikdo z nás nevěděl proč. Byl to takový prototyp našeho nového systému, který jsme následně začali ladit a zjednodušovat, aby pojal více rostlin a zároveň měl nižší náklady na údržbu. Náklady na údržbu byly hnacím motorem, protože hydroponie měla spotřebu cca 7 litrů vody na m² denně. Takový „zelený" produkt by byl značně neekologický. Nový systém vertikálních zahrad má spotřebu okolo 0,1 až 0,2 litru vody na m². Je tedy přátelštější, úspornější a výrazně jednodušší na údržbu. Když jsme doladili vertikální zahrady a vypustili je na evropský trh, poptávka se oproti hydroponickému systému mnohonásobně zvedla. Jako velké plus vnímám i to, že si systém vyrábíme sami.

N: Velký argument je nesrovnatelná cena našeho a italského produktu. Italský systém stál zhruba 33 000 Kč a my jsme dnes na 13 000 Kč za m². Vertikální kaskádová zahrada je nejlepší systém ze všech, co jsme kdy dělali. Je nejekologičtější, nejlevnější, má nejnižší náklady na údržbu a dokážeme nabídnout nejširší výběr rostlin.

V ČEM VNÍMÁTE POZITIVA A NEGATIVA VERTIKÁLNÍ ZAHRADY? NA CO SI MUSÍTE DÁT POZOR, ABY BYLA ZAHRADA DLOUHODOBĚ FUNKČNÍ?
N: Nejzákladnější věc, ke které se snažíme zákazníky vést, je, aby si nechali z naší strany dělat servis. Pravidelná údržba je totiž skutečný základ. Na servisech vyděláváme minimálně, pro nás je důležitá především pěkně udržovaná vertikální zahrada, což je obecně ta nejlepší reklama.
Druhá věc jsou zvolené rostliny a plocha vertikální zahrady. V menších místnostech obecně nedoporučujeme realizovat celé stěny, ale spíše jejich části.

R: Musíme brát v potaz i světlo. Klienti často řeknou: Světlo zahrada nepotřebuje, je vedle okna. Ovšem přirozené denní světlo není dostačující, bez vlastního světla totiž květiny tolik neporostou. A zahrada celkově nebude vypadat tak pěkně, jak by mohla.
Jako negativum našeho systému vnímám to, že ho nemůžeme namontovat na stěny, které mají nějaký rádius. Systém vertikálních zahrad je totiž z plastu, proto ho nelze výrazně ohýbat. Pokud potřebuje klient vyřešit zaoblené stěny, můžeme nakombinovat hydroponický a kaskádový systém zahrad. Neméně důležitý je správný výběr rostlin, zvláště na venkovních fasádách. U nich je třeba brát v potaz orientaci zahrady, její velikost i typ závlahy. Závlaha je extrémně důležitá, protože na 1 m² je umístěno 35 rostlin. Běžná zahrada o 8 m² tedy zahrnuje skoro 250 rostlin, proto nepředpokládáme, že by ji někdo zaléval ručně.

CO BYSTE PORADIL ARCHITEKTOVI, KTERÝ MÁ KLIENTA, JENŽ BY VERTIKÁLNÍ ZAHRADU CHTĚL, ALE SÁM ARCHITEKT S NÍ NEMÁ ŽÁDNOU ZKUŠENOST?
N: Ukázaná platí. Vertikální zahradu je potřeba vidět. Architekt i klient musí vidět, jaký má celkový dopad, jak se u stěny cítí a jestli se mu vůbec líbí. Veškeré technické údaje mu pak můžeme popsat, když si stěnu prohlíží.

A S ČÍM BY MĚLI POČÍTAT STAVAŘI?
R: K systému je potřeba přivést vodu a elektřinu s vývodem v horní části zahrady. Ve spodní části zahrady pak může být odpad, ale nemusí. Umíme to udělat tak, že jsou v zahradě sondy, které hlídají přepad, takže nepotřebujeme odpad a vývod do kanalizace. Pokud není možné vést vodu stěnou, můžeme to vyřešit i konstrukcí, která vodu za zahradou schová. Nemůžeme se spolehnout na to, že si klient bude zahradu zalévat sám. Další variantou je objednat si náš pravidelný servis – každých 14 dní se jezdíme o zahradu starat a kontrolujeme i správné zavlažování.

DÁ SE ŘÍCT, KOLIK TAKOVÝ SERVIS MĚSÍČNĚ STOJÍ?
R: Za 10 m² se platí jednorázová částka 2 200 Kč a další metry se k tomu připočítají v sazbě 120 Kč na m². Servis provádíme jednou za 14 dní. A po dobu servisu je na zahradu doživotní záruka.

S VERTIKÁLNÍMI ZAHRADAMI VSTUPUJETE NA ANGLICKÝ TRH. JAK SE VÁM TAM DAŘÍ?
R: Anglický trh má zhruba 85 milionů potenciálních zákazníků, ovšem firem, které vertikální zahrady dělají, je asi šest nebo sedm. Skoro stejný počet jako v ČR. Proto tam vidíme velký potenciál. Anglický trh je velice specifický a jsme zaskočeni z extrémní byrokracie. Pokud bych měl zhodnotit spolupráci s anglickými architekty a designéry, tak velký rozdíl je v tom, že jsou celkově pohodlnější. Oni prostě nikam nejdou. Angličtí architekti skutečně vyžadují, že za nimi přijdete úplně se vším a naservírujete jim to na stříbrném podnose. Jsou dokonce „líní" stáhnout si technické listy z vašich webových stránek. Prostě ne. Na druhou stranu jsou zase zvyklejší na osobní schůzky. Můžete jim zavolat a nabídnout, že pro ně máte to a to, a většinou se s vámi rádi osobně sejdou a 15 minut si na vás udělají. Ale nečekejte, že za vámi v Londýně někam pojedou. V Anglii mají velký problém s nezadržováním dešťové vody. Kanalizace se extrémně rychle plní, následně vznikají lokální záplavy a oni řeší, jakým způsobem zadržet více vody. Zelené střechy jsou již v Anglii dostatečně rozšířené, zatímco vertikální zelené fasády jsou zatím ojedinělé. Náš vertikální systém tyto problémy řeší a není problém ho napojit na střešní retenční nádoby, kde se voda sbírá. Pro rostliny je dešťová voda lepší a teprve po jejím vyčerpání je systém přepojen na vodovodní řád.

VNÍMÁTE JEŠTĚ NĚJAKÉ ROZDÍLY MEZI ČESKÝMI A ANGLICKÝMI ARCHITEKTY?
R: V Anglii všechno hrozně dlouho trvá. U nás jsme operativnější. V Anglii se na projektech pracuje dlouhodobě a zavolají vám už ve chvíli, kdy ho teprve plánují. Než jde projekt do tendru, vyspecifikují každou položku i s dodavatelem. Ovšem jakmile už jste v projektu zanesení, je velmi těžké, aby přišel konkurent a vyšachoval vás. Proto se všechny firmy snaží projekty zachytit v co nejranější fázi plánování. Architekt je v Anglii důležitější než dodavatel. Když dodavatel řekne: „Našel jsem to někde levnější," architekt mu odpoví: „Ne, vy to nebudete hledat nikde levnější." V Anglii je architekt skutečně pán. U nás je mnohdy pán hlavní dodavatel. Ovšem záleží na tom, jaký má klient s architektem vztah. Pokud má architekt klientovu důvěru, tak si může dupnout. Architekti v Anglii nejsou levní, takže klient se příliš neangažuje a nechává jim plnou pravomoc. A potom ještě jedna věc: U nás velmi dobře fungují „zlatý český ručičky", tam je všechno „tak trošku problém".

N: To vidíme třeba u našich anglických kolegů přímo na realizacích. Když je s něčím byť jen maličko problém, tak od toho hned dávají ruce pryč a chtějí, ať to vyřeší někdo jiný.

ZMÍNIL JSTE, ŽE V ANGLII STOJÍ KLIENT V POZADÍ A NECHÁVÁ VŠE V RUKOU ARCHITEKTŮ. JAK JSOU NA TOM ČEŠTÍ KLIENTI – MLUVÍ HODNĚ ARCHITEKTŮM DO PRÁCE?
N: Osobně mám pocit, že naši architekti jsou mnohem flexibilnější a umějí se daleko více přizpůsobit klientovi. Tento postup je mi bližší, protože ve finále v domě stejně bude bydlet klient. Konkrétně u stěrek mívají architekti často představu, uvedu příklad, o nějaké tmavší barvě, ale většinou skončíme u světlého betonu s jemnější kresbou. Architekt klientovi řekne, že si to umí představit a že to překreslí, pouze mu třeba vybere jinou podlahu nebo jiný doplněk. Pořád se drží svého konceptu, aby to byl například čistý beton-dřevo interiér, ale jsou schopni se přizpůsobit v sytosti barev a tomu, v čem se klient cítí lépe.

R: V Anglii má architekt určitou vizi a tu se snaží klientovi podsunout. U nás má taky svou vizi, ale klientovi vychází více vstříc.

N: Já mám ještě takové barevné srovnání Morava versus Čechy. V Čechách si obecně klienti vybírají beton a neutrální tóny a na Moravě se nebojí barev. Nedávno jsme realizovali takovou specialitu – zlatou garáž. Klient chtěl mít zlatomodrou garáž, aby mu ladila s jeho zlatomodrým lamborghini. Tady na Moravě se zákazníci nebojí víc experimentovat s barvami, v Čechách je to takové unylejší a zákazníci se drží hodně betonu a dřeva. V Anglii zákazníci dlouho preferovali měď, hliník a perleťový vintage zámecký styl, v poslední době ale začal také převládat beton.

VYTVOŘILI JSTE UNIKÁTNÍ VERTIKÁLNÍ ZAHRADU SPOJENOU S LAVIČKOU, TZV. LIVING SMART BENCH. PŘI REALIZACÍCH JSTE SPOLUPRACOVALI S MĚSTY, JEDNA STOJÍ VE STOKU V ANGLII, DRUHÁ NA PRAZE 6. JAKÉ JSOU V NICH ROZDÍLY?
R: Obojí je teprve v začátcích. LIVING SMART BENCH v Praze na Puškinově náměstí je hotový, víme, že funguje, a následujících pět měsíců ho budeme testovat. A stěna ve Stoku je prototyp. Hlavní město Praha poptalo společnosti, které jsou schopny tyto tzv. smart benches dodat. Chtěli si je vyzkoušet a udělat zhodnocení toho, jaké lavičky fungují nejlépe. V našem řešení je meteostanice, míra hluku a množství zachyceného CO_2, rychlé připojení na wifi a dobíjení smartphonů, ale dá se tam připojit spousta dalších modulů. Záleží na tom, co si zadavatel přeje.

N: Jsme z těchto zelených modulů obecně hodně nadšení a velmi jim věříme. Ovšem vždy záleží na rozhodnutí konkrétního města, zda chce zazeleňovat.

JAK U VERTIKÁLNÍ ZAHRADY PROBÍHÁ PROCES POPTÁVKY? KOLIKRÁT VÁS KLIENT NAVŠTÍVÍ?
R: To je samozřejmě individuální. Jsme rádi za klienty, kteří přijdou s architektem, protože ten už má určitou vizi a koncept a snaží se svého klienta přesvědčit. Dost často se najdou klienti, kteří si o všem rozhodují sami, ale ve finále jdou k vám a ptají se, co byste jim doporučili. Pokud jsou ale rozhodnutí a mají jasnou představu, tak často stačí jedna návštěva showroomu. Se skladbou rostlin hodně pomáháme, protože už víme, co vypadá hezky.

N: Na showroomu v Praze máme dvě vertikální zahrady. Jedna je taková skutečně živelná, opravdu džungle. A druhá je jenom z jednoho druhu rostlin a jsou v ní asi dvě nebo tři květiny na oživení. A dost často klient řekne: chci tu, anebo chci tu. Vidí to, líbí se mu to na první dobrou a nechce řešit nic dalšího. Zahrada je vždy originál, každá květina roste jinak. A pokud si klient vybere třeba džungli, tak mu systém květináčů umožňuje si zahradu přeskládat. Když ho po dvou měsících přestane bavit, přehází si květináče a má úplně novou zahradu.

R: Výhodou našeho systému je i možnost ho kamkoli přesunout. Měli jsme jednu zakázku v Bratislavě, kde se zjistilo, že dali systém na nevhodnou stěnu, a tak jsme ho jenom přesunuli, což se u hydroponické zahrady udělá mnohem hůře.

A CO TŘEBA V PRACOVNĚ? PŘED SEBE, NEBO ZA SEBE?
R: Systém zasahuje do prostoru, zabere zhruba 25 cm, plus je potřeba počítat s květinami. U velkorysejší pracovny bych si ho nedal za pracovní stůl, ale spíš na bok.

N: Člověk by se u vertikální zahrady měl hlavně uklidnit, takže mi přijde dobré pracovat na čistém stole, a pak se třeba otočit a kouknout se na chvíli do zeleně a načerpat z ní energii.

R: Pokud už by klient chtěl něco na stěnu do pracovny, doporučil bych spíš obraz, LivingArt. Ten může být klidně nad stolem.

N: Květiny mají taky vynikající akustické vlastnosti, takže vám celý prostor úžasně utlumí a zpříjemní. Jejich akustické vlastnosti jsme měřili a vertikální zahrady dosahují skutečně pozoruhodných výsledků.

JE ŽIVÝ OBRAZ LIVING ART NA REALIZACI JEDNODUŠŠÍ A LEVNĚJŠÍ?
R: Přiznám se, že vyjde dráž. Obrazy cílí na high-end klientelu. Místo zakoupení jednoho originálu obrazu si koupíte jeden živý obraz. Cena je daná ručně zpracovaným kvalitním celodřevěným masivním rámem. Drahé je i podlouhlé designové svítidlo.

N: Zkoušeli jsme to dělat i s jednoduchým rámem z překližky, ale není to ono. Nevypadá to tak, jak chceme.

R: Myslím si, že to nebude hlavní prodejní artikl, ale je to hezká věc. Pro obraz stačí zásuvka, protože se zalévá ručně a světlo už je předem namontované na rámu. Umíme klientovi namontovat zvukový signál nebo čidlo, které mu pošle upozornění na telefon, že je potřeba obraz zalít. S cenou cca 34 000 Kč to není špatné.

N: U našeho systému je totiž nesmírně důležité, aby substrát úplně nevyschnul. Jakmile vyschne, tak ztratí savost a pak je potřeba každý květináč vzít a prolít ho konvičkou znovu, aby se provlhčil a zase savost získal. Proto je dobré mít tam nějaký senzor.

ve větších městech, která se soustředí na smart technologies, třeba jako Vídeň, může to být veliké. Modul o 4 m² podlahové plochy zajistí 16 m2 vertikální plochy zeleně. Do našeho portfolia chceme zakomponovat ještě mech: stěny z mechu a obrazy z mechu.

N: Hodně se věnujeme zahradám, protože jako firma v nich vidíme obrovský potenciál růstu. Teď máme srovnání našeho systému s konkurenčními anglickými systémy a náš systém každý chválí, jak je dobrý a funkční. Opravdu se jeví skvěle, takže mu věříme a chceme ho hodně tlačit.

RADOVAN NAJMAN
NĚMEC

R: Rostliny by měly jednou za čas proschnout, ovšem ne vyschnout. Musí být pořád lehce vlhčené, a to senzory umí poznat.

N: Vydrží to, když odjedete na dva týdny na dovolenou. Když už dojde na nejhorší a nějaká rostlina uschne, dá se velmi rychle vyměnit. Nemusí se to celé rozmontovat, ale stačí vyměnit květináč. Kus za kus.

PRACUJETE TEĎ NA NĚJAKÉM NOVÉM PROJEKTU?
R: Dolaďujeme samostatný venkovní modul. Myslíme si, že může od základu změnit celou firmu. Pokud dokážeme navázat spolupráci

R: V Praze navíc připravujeme největší vertikální zahradu ve střední Evropě, která by měla mít 16 000 m². Nachází se v budově AFI v pražském Karlíně, teď je vegetační klid, ale v květnu a červnu už bude rozkvetlá a bohatá. Můj sen je uspořádat tam velkou celoevropskou konferenci o vertikálních zahradách. Spojit dodavatele a výrobce z celé Evropy.

Každá stěrka je originál: krásně pravidelně nepravidelná

JAK VYPADÁ VE VAŠÍ FIRMĚ DESIGNOVÝ PROCES A PROTOTYPOVÁNÍ?

N: S novými produkty přichází pan Němec. Má velkou spoustu nápadů a nové možnosti ho napadají nejčastěji během realizací. Někdy vychází potřeba nové stěrky od samotného klienta, který se ptá, jestli by nešlo to či ono. To byl i případ Betonepoxu. Klient potřeboval do sprchového koutu povrch, který bude vypadat jako beton, ale jeho životnost bude daleko vyšší. Občas nový produkt poslouží jenom na jedinou realizaci, ale někdy se stane oblíbeným a poptávaným.

EXISTUJÍ PRO ARCHITEKTY NĚJAKÁ OMEZENÍ NEBO LIMITY TÝKAJÍCÍ SE STĚREK?

N: Hlavní negativum stěrek je, že jako celoplošná záležitost kopírují podklad a že v případě špatného a praskajícího podkladu logicky praskne i stěrka. Tepelná roztažnost je během roku poměrně velká, proto je třeba některé realizace důkladně promyslet, zejména podlahy. U stěrek je potřeba dát si pozor na podlahy v exteriérech – pokud tam vznikne v případě špatně udělané izolace nějaká spodní vlhkost, stěrka se zničí. Mimo tato rizika se s nimi dá velmi dobře pracovat a nepotřebují nic speciálního. Myslím si, že pro architekty je to ohromná svoboda, dělat podlahy i stěny z jednoho materiálu, vybírat si z neomezeného množství barev a vyhrát si s tím, jak potřebují.

R: Ještě se setkáváme s tím, že i když klient stěrku vidí u nás na showroomu, kde ji máme na velké ploše třeba 200 m^2, přesto si ji nedokáže představit. A pak má trošku jiná očekávání, co se týče jejího vzhledu. Není to strojově vytvářený produkt, ale ruční práce, takže i když mu dáme vzorek, bude se malinko lišit od výsledné realizace.

N: Spíš je to o naší práci a důkladném upřesnění představ architekta a klienta. Jak moc chtějí separovat, jak moc vypíchnout kresbu nebo jak pracovat s barvami. Nabízíme totiž vtírané barvy, ale třeba i špachtlované stěrky, které působí jako žíhané. Na základě vizualizace jsme schopni zákazníkům doporučit, do jakých barev a tónů se pouštět a jak by to mohlo vypadat. Stěrka je tak krásně pravidelně nepravidelná… I když si objednáte stejný materiál a budou to dělat stejní řemeslníci, pokaždé vypadá a působí jinak. Když si koupíte stejnou dlažbu, budete mít se sousedem totožnou koupelnu. Koupelna se stěrkou bude ale vždycky originál.

JAKÝ JE FINANČNÍ ROZDÍL MEZI DLAŽBOU A BETONEPOXEM?

N: Stěrky Betonepox jsou z našeho portfolia nejdražší. Cena materiálu je v řádech 2 500 až 3 000 Kč na m^2. Drobný cenový rozdíl je právě mezi stěnami a podlahami. Podlahy uzavíráme ochranným lakem – je to spíš pro náš klid, že jsou chráněny finální vrstvy, protože nemůžeme mít přehled o tom, čím se podlaha vytírá. U dlažeb a obkladů hodně záleží na tom, jaké konkrétně chcete. K nám přichází klient s architektem, chce něco opravdu hezkého, trvalého a originálního. A nechce spáry. Pokud ovšem máte alespoň trošku kvalitní dlažbu, myslím si, že i bez práce se pod 800 Kč nedostanete. Třeba u mozaiky je to 700 – 120 000 Kč za metr čtvereční.

A JAK JE TO S ŽIVOTNOSTÍ?

N: Úplně na rovinu, Betonepox děláme od roku 2009, takže ještě nejsme schopni říct, jak bude vypadat za 20 let. Ale máme velkou realizaci z roku 2010, Miura Hotel na Čeladné, kde jsou Betonepoxem udělané všechny koupelny. Teď si nás tam pozvali po sedmi letech, že to mají tak zvláštně flekaté. Pan Němec se tam jel podívat, vzal tlakový stroj na čištění a zjistil, že stěrka je naprosto v pořádku. Byl to jenom nedostatečný úklid. Takže i v tak náročném provozu stěrka vypadá výborně. Nevíme, co udělá za 20 nebo 30 let, ale není důvod, aby nevydržela. Také jsme dělali zakázku na ostrově na Maledivách a víme, že jsme jediná firma, které to tam funguje, a že všechno ostatní se předělává. Betonepox prostě drží, i když tam jsou skutečně extrémní podmínky – slaná mořská voda a ostré jižní slunce.

R: Na Maledivách to byl úžasný projekt od ADR přes pana architekta Koláře. Původně to mělo být asi 1 000 metrů čtverečních, ale nakonec se jednalo o více než 4 500 metrů, takže se Betonepoxem udělal prakticky celý ostrov.

N: Byla to skutečně dobrodružná realizace, protože třeba měsíc dopředu se posílal lodí materiál, a pak jsme doufali, že přijde včas.

Naivně jsme tam poslali jednu partu, protože jsme si mysleli, že to tam zvládnou. Ovšem strávili na ostrově místo dvou měsíců tři a přijeli poměrně unavení. Celkově jsme tam jako firma strávili tři čtvrtě roku.

KDY PŘIŠLA OBLIBA BETONU? PO REVOLUCI BYL SPÍŠ NEPOPULÁRNÍ A PAK PŘIŠEL URČITÝ HYPE – NEVÍM, JESTLI UŽ JSME ZA NÍM, NA VRCHOLU NEBO SE TAM TEPRVE BLÍŽÍME?

N: Před takovými osmi sedmi lety byl velmi oblíbený beton s lesklým nábytkem a kovem, takové studenější interiéry. Teď je trend trošku jiný: beton zůstal, ale studený nábytek nahradilo dřevo. Celkově jsou interiéry teplejší a příjemnější – přiznám se, že já k tomu také inklinuji. Betonových odstínů děláme asi 80 %. Beton je nadčasový a kombinace beton a dřevo funguje a vždycky fungovat bude. Spíš tam byl takový příběh, že zákazníci si beton spojovali s panelákovými koupelnami a neměli ho rádi. Dnes je to naopak a do panelákových koupelen si beton zase dávají.

Benjamin Raich

Ve 20 letech nastoupil v Anglii do firmy specializující se na luxusní povrchy. Během zaměstnání vystudoval na VŠ obory informační technologie a historie. V Anglii dostal na starosti trhy střední a východní Evropy a díky tomu se seznámil s Josefem Němcem, který se stal výhradním zástupcem jejich firmy pro ČR. Po dlouhých 15 letech v zahraničí se vrací domů, a protože si s panem Němcem padl do noty, přidává se v roce 2009 k mašině Němec, se kterou se od té doby řítí zdařile vpřed. V roce 2016 se začíná naplno věnovat vertikální zeleni.

Radovan Najman

Studoval pedagogiku a andragogiku a chtěl pokračovat ve svém vysokoškolském koníčku – pořádání dětských táborů. Osud mu to ale naplánoval jinak. Ozval se mu kamarád z dětství Benjamin Raich. Potřeboval posilu pro oblast obchodu a marketingu. Ve společnosti Němec pracuje už osm let, jeho práce ho baví a naplňuje. Věří, že nástup vertikálních zahrad i samostatných zelených modulů má ohromnou budoucnost, a na všechny výzvy se velmi těší.

Veřejně přístupné realizace

Brno: showroom na Kaštanové, nám. Svobody, firma Netbox
Praha: showroom na Sokolovské, Kooperativa a Česká podnikatelská pojišťovna v Karlíně, Centrum Černý Most, Centrum Chodov

Podlaha EGGER a designovka Wineo z Německa

Váháte-li doposud s výběrem typu podlahy, nová kolekce laminátových podlah EGGER, která byla uvedena na český trh v únoru 2018, vám v tom udělá jasno. Nic neovlivňuje atmosféru domova tolik jako podlaha. Při jejím výběru jste ale často nuceni ke kompromisům. Vlastnosti podlahy je přitom možné přizpůsobit požadavkům jednotlivých místností: v obývacím pokoji vytváří podlaha útulnou atmosféru, ve vstupní hale se vyznačuje svou odolností, v dětském pokoji odolává i nejdivočejším hrám dětí a tlumí hluk a v koupelně se rozhodně nezalekne vody. Přijďte si ji prohlédnout na vlastní oči do showroomu Supellexu.

Pokud uvažujete spíše o vinylové podlaze, máme pro vás jedinečnou novinku DESIGNline 400, která uspokojí i ty nejnáročnější zákazníky. Německá společnost Wineo si od svého vzniku získala v oblasti trendových vinylových podlah renomé po celé Evropě. Každá její kolekce je přijímána s nadšením u expertů i laické veřejnosti. Také nová zátěžová kolekce DESIGNline 400 nezůstala pozadu za očekáváním a přináší spoustu působivých inspirací a neotřelých kombinací. Přesvědčí vás nejen svojí funkčností, ale také dokonalým vzhledem.

V nabídce společnosti Supellex mají své nezastupitelné místo krytiny v imitaci dřeva, kamene, dlažby nebo provedení craft pro maximální efekt a jedinečnost.

supellex.cz

Masivní kvalita z Bosny

Značce LINO Design – přednímu distributorovi designového stylového nábytku – patří v Centru Kaštanová výsadní místo. To nyní podtrhuje i novinka v jejím portfoliu: výrobce nábytku z Bosny a Hercegoviny Artisan, který do České republiky přináší ručně vyráběný nábytek z masivního dřeva. Značku Artisan předchází nejen její pověst, ale i spojení s nejlepšími globálními i regionálními designéry Salihem Teskeredžičem a Karimem Rashidem, které vyústilo v mnoho ocenění v oblasti nábytkového designu. Interior Innovation Award, Golden Key Design Award, Red Dot Award Product design ostatně hovoří za všechno.

Artisan je o jeden důvod navíc, proč navštívit showroom společnosti LINO Design.

lino.cz

Značka Magis spolupracuje s předními designéry a návrháři

Značka Magis vznikla v roce 1976 v Itálii a položila základy novému směru designu. Její produkty jsou od počátku až do dnešních dnů vyráběny z kvalitních materiálů. Na jednotlivých kolekcích se podílejí přední designéři a návrháři – Philippe Starck, Jasper Morrison, Stefano Giovannoni, Marc Newson, Konstantin Grcic nebo Ron Arad.

Produkty značky Magis získaly celou řadu prestižních mezinárodních cen v oblasti designu, vy je můžete přijít ocenit do showroomu společnosti LINO design.

Přírodní tapety s vůní ostrova Borneo i záře metropolitního urbanismu

Nová kolekce Borneo belgické značky Omexco nabízí mozaiku elegantních přírodních materiálů, které odrážejí krásu samotného ostrova Borneo. Kolekce tapet Borneo pohltí vaše smysly a poskytne prostoru elegantní nádech exotických interiérů. Kombinuje drahé a ručně vyrobené materiály z rukou zkušených řemeslníků s ekologickými netkanými tapetami, které jsou matné či texturované.

Artdecová až nadčasová – tak by se dala charakterizovat kolekce vliesových tapet s příznačným názvem Avenue. Vyvážená kombinace stylizovaných a dynamických motivů se opírá o architekturu a urbanismus metropolitních oblastí, jako je Chicago nebo Manhattan. Kolekce Avenue se pohybuje mezi třpytivými a intenzivními barvami, zesílenými zlatými a jinými kovovými akcenty.

Tapety Borneo a Avenue jsou netkané, certifikované a vyrobené z recyklovaných vláken, jež jsou tištěny díky sluneční energii a mají dobrou odolnost proti světlu. Obě kolekce splňují evropský požární stupeň nehořlavosti, stejně jako námořní osvědčení.

Za exotikou dálek i světly měst se vydejte do showroomu společnosti Optimal.

optimal-design.cz

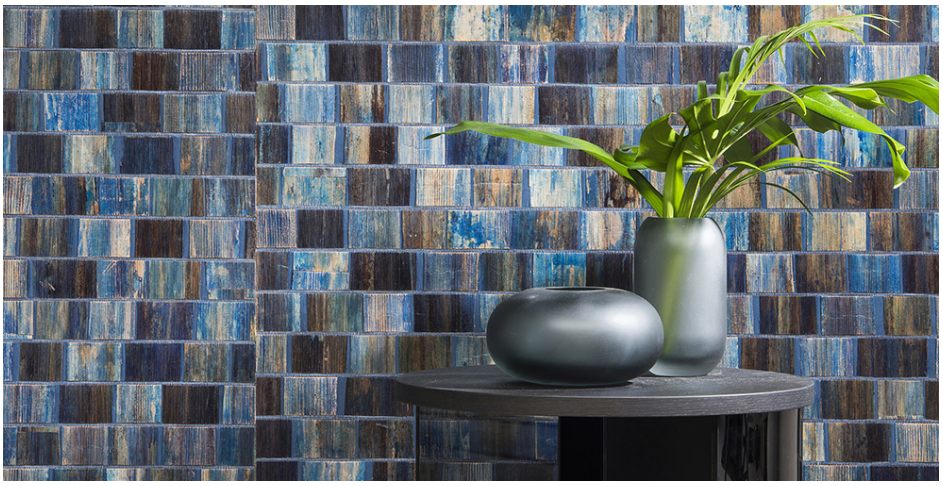

Velkoformáty: krásné na pohled, náročné na pokládku

Velké formáty obkladů a dlažeb si získaly značnou pozornost zejména díky své eleganci, majestátnosti, snadné údržbě i minimálnímu počtu spár – dálnic pro bakterie. Zákazníci i architekti ve svém nadšení z velkolepého řešení prostoru ovšem často zapomínají na jisté nevýhody velkoformátů, ke kterým se řadí finanční náročnost montáže i lepidla, praskání podlah při nepromyšlené práci, nutnost velkého dořezávání a vyrovnávání podkladu i opravdu zapeklitá logistika. Základní rada zní: když chcete velkoformáty, spolupracujte s odborníkem a kvalitními řemeslníky.

OBLÍBENÝ TREND ZÁKAZNÍKŮ

Snad ještě žádný trend ve světě keramiky se netěšil takové zákaznické oblibě jako právě velkoformáty. Značnou přízeň si získaly zejména díky minimalizaci spár, se kterou se pojí snazší údržba, protože spáry jsou dálnicemi pro bakterie. Velký formát působí na první pohled velmi luxusně, zpříjemňuje prostředí na pohled a vytváří čistý i celistvý dojem prostoru. Designéři velkoformátů se zaměřují na dokonale propracované detaily, precizní zpracování jednotlivých sérií, skvělou kombinovatelnost a atraktivní design. Velký formát zpravidla prostor sjednotí a opticky zvětší. Světový výrobce keramiky Atlas Concorde vytvořil z velkých formátů celou sérii svých výrobků – XL Marvel nabízí formáty 120 x 120 a 120 x 240 cm. „Jedná se o majestátní kusy vytvářející silnou a unikátní identitu. Elegantní a sofistikovaný styl se hodí do komerčních i rezidenčních prostor, kde se potkává luxus a současný design," popisuje svou kolekci velkoformátů výrobce.

VELKÉ FORMÁTY MAJÍ CELOU ŘADU NEVÝHOD

Ačkoli architekti velkoformáty obecně doporučují, vyplatí se o konkrétní realizaci hovořit i s dodavatelem. „Realizace velkoformátů řešíme kontinuálně od jejich nástupu. Jejich návrh i samotná montáž mají svá specifika, proto bych doporučil maximálně formáty 120 x 120 nebo 150 x 75 cm. Když architekt navrhne do koupelny 320 x 160 a uděláte spárořez, tak ve finále zjistíte, že ani jediná dlaždice není celá," komentuje situaci na trhu majitel společnosti Keraservis Radek Černý.

Velké formáty na podlahách jsou náchylnější k praskání. Podlahové topení v prostoru 80 m^2 má třeba čtyři segmenty, které je třeba dilatovat, jinak se snadno stane, že jeden segment topí, a druhý ne. Topení tak není kompatibilní s podlahou, která pod vlivem změn teplot či slunečního záření neustále v řádech milimetrů pracuje. Ve spáře je tedy nutné dilataci přiznat – pokud tak neučiníte, může se stát, že dlažba praskne. „U dlaždic o ploše 3 m^2 se logicky vždycky nemůžete trefit do spár. Proto architekt musí uvažovat se segmenty podlahového topení tak, aby skutečně vycházely na formát vybrané dlažby. Dodavatel by měl být na začátku projektu a pomáhat vybrat dlažbu právě s ohledem na segmenty topení. Pokud se zákazník uprostřed projektu rozhodne, že chce udělat velkoformátovou dlažbu na podlaze, snažíme se mu to po určitých zkušenostech rozmluvit anebo mu nabídnout vhodné formáty," dodává Radek Černý. K jistým problémům dochází i v kuchyních, kde velké dlaždice podléhají extrémně nerovnému zatížení. Na jedné straně dlaždici zatěžuje kuchyňský ostrůvek, kde je pod soklem celá váha kuchyně často pouze na malé nožičce představující náročné bodové zatížení. Na druhé straně dlaždice může být ale zatížení nulové. Když pak odložíte na roh ostrůvku tašku s nákupem nebo si na něj sedne stokilový muž, dlaždice pod takovým nerovnoměrným zatížením snadno praskne. Realizace velkých

formátů v kuchyních proto musí být promyšlené a konzultované už od začátku s odborníky.

Zatímco u podlah musí nastat součinnost hned několika lidí, u stěn je situace výrazně lepší. Velkoformáty jsou vhodné nejen na stěny koupelen, ale také do vstupních hal rodinných domů nebo obývacích pokojů. Keramika tak nahrazuje tradiční omítky, stěrky a tapety nebo s nimi vytváří neotřelé kombinace.

LEPIDLO A PRÁCE JSOU ČASTO DRAŽŠÍ NEŽ SAMOTNÁ DLAŽBA

Při výběru velkoformátů by měl architekt či dodavatel informovat zákazníka i o poměrně nákladné realizaci celého záměru. S velkými formáty totiž souvisí větší spotřeba lepidla, řádově 10 kg na m^2. Práce a lepidlo tak mohou být dražší než samotný materiál. U běžných velikostí obkladů se pohybujete na 300 až 400 Kč za m^2 montáže včetně lepidla, u velkoformátů pak cena vyroste na 1 000 až 1 500 Kč za m^2.

NEZKUŠENÍ OBKLADAČI SE VELKÝM FORMÁTŮM VYHÝBAJÍ

Pokládka velkých formátů má svá specifika, proto od nich mnozí řemeslníci i dodavatelé své zákazníky odrazují. S náročností pokládky je spojeno i specifické nářadí, nutnost práce minimálně dvou řemeslníků, ale také problematičtější logistika.

Příprava na pokládku velkoformátů trvá výrazně déle, ovšem samotná pokládka je zase velmi rychlá. Při práci vzniká i velké množství odpadu, protože dochází k poměrně dramatickému dořezávání. Velké formáty mají větší prořez, proto je třeba mít přesně naplánovanou orientaci desek

a nezapomínat na již zmíněné dilatace. Spárování nelze zcela obejít. Pro dlaždice s hranou delší než 60 cm a tloušťkou nad 8 mm platí, že technická spára musí být větší než 3 mm. Zároveň je při realizaci třeba počítat s koeficientem délkové tepelné roztažnosti – při oslunění keramické dlažby může dojít k jejímu prodloužení až o 1 mm na 1 metr délky. Při spáře o šířce 2 mm by tak brzo mohlo dojít ke kontaktu dvou dlaždic a následnému prasknutí.

U největšího formátu na trhu 120 x 360 představuje velký oříšek i logistika. Jedna dlaždice má plochu 4,32 m^2 a takové formáty se do bytů i domů dostávají poměrně nelehko – k problémům dochází zejména při stáčení na schodištích, ale často i při samotném průchodu užšími dveřmi či menšími chodbami.

VELKÉ FORMÁTY VERSUS MALÉ KOUPELNY

Velkoformáty mohou výrazně změnit prostor koupelny. Vertikální orientace velkých obdélníkových formátů bude na stěně působit dynamicky, zatímco při horizontální orientaci atmosféru koupelny zklidníte. Vertikální použití obkladů naopak místnosti opticky zvětší, proto je oblíbené v koupelnách s nízkými stropy. „V dnešní době bohužel stále převládá názor, že do malé koupelny patří menší formát. S nástupem větších formátů je ovšem na trhu stále širší výběr dlažeb a obkladů nejrůznějších rozměrů, proto zákazníkům doporučujeme podívat se i po větších formátech. Z mého pohledu mají hned několik výhod: místnost opticky zvětší, plocha pro úklid je kompaktnější a mají podstatně méně spár, což ocení majitelé starších domů, kde se může objevovat plíseň," uvádí odborný poradce Keraservisu Jana Kopřivová. „Pokud je na obkladu nebo dlažbě výraznější dekor, bývá jeho kresba ve větší ploše pohledově zajímavější," dodává. V praxi se pak nejčastěji setkává s tím, že od velkoformátů odrazují zákazníky především řemeslníci, kteří s nimi nemají ještě dostatek zkušeností anebo jim chybí potřebné zázemí týmu a kvalitní chemie. „My v Keraservisu nabízíme klientům ke všem koupelnám i kvalitní montáž našeho sortimentu, tedy i velkoformátů. Proto není třeba se pokroku bát, ale užívat si ho a vnímat ho jako velké plus," dodává s úsměvem Jana Kopřivová.

Přehled formátů

20 x 20 cm	retro styl
30 x 60 cm	před 5 lety standard pro obklady
60 x 60 cm	standard pro dlažby
60 x 60 cm a 30 x 90 cm	nejčastěji volené formáty
60 x 120 cm	oblíbený nadstandard
70 x 150 cm	oblíbený nadstandard
120 x 240 cm	nadstandard
100 x 300 cm	nadstandard
160 x 320 cm	nadstandard
120 x 360 cm	největší formát na trhu

Obrušovač hran Radek Černý

Moderátor stavebního trhu. Business lobbista. Agregátor podnikatelských vizí. Šedá eminence i voják v první linii. Milovník architektury. Pragmatik se spoustou snů. Ambasador kvalitních řešení. Muž rychlého slova a ještě rychlejšího činu. Předurčením zedník. Vzděláním materiálový inženýr. Povoláním spolumajitel společností Keraservis, DEHO a RCJ. Posláním duchovní otec centra Kaštanová a centra Sokolovská. Civilním jménem: Radek Černý.

NEVÍM, JESTLI TO NÁHODOU NEPATŘÍ K RYSU NAŠÍ DOBY, ALE PROČ SE MUSÍ VŠECHNY NAŠE SCHŮZKY ODEHRÁVAT V PÁTEK „PO PRACOVNÍ DOBĚ"?
Zavřeno mám většinou jenom o víkendu. Přes týden si to nemůžu dovolit. Polovinu týdne pendluju mezi Prahou a Brnem, a když náhodou nependluju, tak se potkávám s architekty, projektanty, investory, jednám s našimi partnery z Kaštanové nebo třeba řeším nedostatky na patřičných místech v Centru.

AŽ TAK?
Ne doslova, ale já jsem vlastně už zvyklý přepínat mezi úvahami nad investicí za desítky milionů a zanedbaným trávníkem na Kaštanové. Pokud chceme být úspěšní, musí vše fungovat i v těch nejmenších detailech.

CO BYS ŘEKL NA NÁMITKU, ŽE SE LIDÉ – I TI MOVITĚJŠÍ – BOJÍ NA KAŠTANOVOU CHODIT?
Námitky jsou fajn, ale s touto nesouhlasím. My jsme nikdy nechtěli být DIY supermarket typu Hornbach nebo řekněme IKEA. Nechceme být běžný retail. Ale to, že se zaměřujeme na kvalitní nabídku, neznamená, že nabízíme výhradně drahé produkty. Všichni naši partneři jsou schopni uspokojit zákazníky od nižšího středu po ty absolutně top. Říkáme tomu ultra segment. Keraservis nabízí například obklady za 200 Kč/m^2 i mozaiky za 120.000 Kč/m^2 nebo Supellex podlahy za 200 Kč/m^2 i za 3.500 Kč/m^2. Hůře bych vnímal, kdyby se o Kaštanové nebo Sokolovské mluvilo jako o lowcostu.

NETRPÍ KAŠTANOVÁ SYNDROMEM PRÁZDNÉHO PROSTORU? MAJITEL SUPELLEXU DAVID VESELÝ UVÁDÍ, ŽE PŘEKONAL HRANICI 25 KONCOVÝCH ZÁKAZNÍKŮ DENNĚ. JAK SE PAK CÍTÍ ZÁKAZNÍK V TAKOVÉM PROSTORU, VÝJIMEČNÝ, NEBO ZTRACENÝ?
Já si ale myslím, že 25 zákazníků denně je už pěkné číslo, ne? Na Kaštanové je celkem 14 showroomů a denně sem celkově dorazí několik set lidí. Hodnocení zákazníků je celkově velmi pozitivní, ale stále vidíme věci, které jde zlepšovat. Podle mě jsme stále na začátku. Navíc se musíme, my i jednotliví partneři, ve svém byznysu posouvat dále a rozvíjet ho. Jak se říká, bez práce nejsou koláče. Kaštanová nikdy nebude průtokáč, kde vedle sebe máte desítky obchodů zaměřených na módu a spotřební zboží. Kaštanová je primárně a od začátku zaměřená na velkoobchodní zákazníky, což je architekt, designér, investor, ale nedílnou součástí tohoto řetězce je i koncový zákazník, který přijde bez doprovodu architekta nebo designéra. Pokud klient přijde na Kaštanovou, není to otázka deseti minut, ale dvou až pěti hodin. Zajímá nás i relevantnost zákazníků, ne pouze jejich počet. Cílíme na klienty, kteří chtějí určitou kvalitu, a upřímně ani nechceme oslovovat všechny segmenty trhu. Spíše než luxus pro bohaté nabízíme krásné a kvalitní věci pro úspěšné lidi, kteří už mají určité prostředky a v rámci svého bydlení nechtějí dělat velké kompromisy a vyžadují vysokou kvalitu. Přeloženo do aut, která mám rád, Kaštanová nabízí Škodu Fabii, ale také Bugatti Chiron. Nejlevnější nekvalitní čínské auto u nás nehledejte.

ASI BYCHOM MĚLI ZNOVU PŘIPOMENOUT FAKT, ŽE KAŠTANOVÁ JE URČENA PŘEDEVŠÍM ODBORNÉ VEŘEJNOSTI.
To v prvé řadě. Koncové zákazníky si každý partner řeší sám. Svými kampaněmi a aktivitami. Pro nás není důležité být na hlavní třídě, protože to přináší zákazníky, kteří nejenže nechtějí nakoupit, ale dokonce se nepřišli ani inspirovat. Nám jde o kvalitu a relevanci kontaktu. Myslím, že tato profilace se potvrdí i u našeho pražského projektu Sokolovská. Velmi brzy se totiž hned vedle našeho objektu v Karlíně otevře koncept luxusního Lidlu, kam má denně přijít až pět tisíc zákazníků. Dle mého názoru se tento fakt na návštěvnosti Sokolovské téměř vůbec neprojeví. Naše produkty a řešení prostě koncový zákazník nepotřebuje každý den.

JAKOU ROLI TEDY HRAJE KAŠTANOVÁ V OBCHODNÍCH MODELECH PARTNERŮ?
Na to není jednoduchá odpověď. Každý partner Kaštanovou využívá k jiným účelům. YTONG má na Kaštanové technické zázemí a kanceláře a v Centru hrubé výstavby mají fragment rodinného domu, denně tam probíhají obchodní jednání, společnost ROTO má v Centru kontaktní místo s prezentací, naopak do showroomu Lomax chodí více koncových zákazníků než třeba do Supellexu, kam chodí především podlaháři se svými klienty. Nicméně, Kaštanová vznikla se záměrem schopnosti nabídnout investorům synergickou nabídku širokého spektra kvalitních – navzájem si nekonkurujících – dodavatelů. A právě tento efekt se už začíná projevovat v praxi.

POVÍDEJ.
Jsou tady první vlaštovky, jako jsou hotel Grid nebo rezidenční projekt Kaunicův dvůr ve Slavkově, kde poprvé v historii Kaštanové proběhla kompletní dodávka interiérů ve standardu, mám na mysli podlahy, dlažby, koupelny, dveře. Nyní, nerad bych to zakřiknul, stojíme jako Kaštanová před dalším projektem v blízkosti golfového resortu na Čeladné. Zde je už zainteresován i technický dozor nebo cost management, se kterým na Kaštanové spolupracujeme. Za mě je podstatné jedno zjištění: všichni partneři na Kaštanové mají reálný potenciál být součástí těchto velkých projektů. Logicky ne každý z partnerů je na to připraven, ale o tom se s nimi bavíme a posouváme to. Můžu ti ale říct, že je někdy hodně složité změnit myšlení určitých lidí. Ale jsem přesvědčen, že to tak má být. Hodně lidí říká, že Kaštanová je jedinečná, a u takových věcí člověk prostě musí prosekat cestu pralesem.

JAK JSEM POCHOPIL, TO JE TVŮJ HLAVNÍ JOB.
Ano, je to tak. Pro mě je důležité, aby všichni naši partneři byli úspěšní. To je závazek, který postupně naplňuju. Proto se vyskytuju tam, kde vznikají developerské vize. Snažím se být už u zárodku projektů, vedu dlouhé debaty s investory, doporučuji architekty a dodavatele konkrétních řešení. Mou snahou je být u projektu v jeho rané fázi a dát mu pevné základy vypolstrované kvalitními dodavateli a odborníky. Samozřejmě z řad našich partnerů.

UŽ ZAČÍNÁM POMALU CHÁPAT, PROČ SI VŽDY UDĚLÁŠ ČAS JEN V PÁTEK VEČER.
Pracujeme s několika tisíci kontakty odborníků. A přestože některé kontakty jsou kvalitní méně, jednou z našich hlavních snah je vytvářet k partnerům kanály, prostřednictvím kterých si tyto kontakty vyměňují a navzájem si sdělují zkušenosti. I to je přínos Kaštanové.

JE ZŘEJMÉ, ŽE MECHANISMUS PARTNERŮ NA KAŠTANOVÉ FUNGUJE ČÍM DÁL TÍM LÉPE. PŘESTO, RÝSUJE SE TI UŽ V HLAVĚ PŘEDSTAVA, KAM CENTRUM POSUNOUT DÁL A JAK JEHO FUNGOVÁNÍ VYLEPŠIT?
Společně s mým tátou razíme zásadu, že vydělané peníze se mají vracet do projektu. Takže teď se díváme na určité segmenty, které na Kaštanové nejsou, ale měly by být. Mluvíme hlavně o wellness showroomu, specialistovi na postele nebo o značce dekorací a doplňků. Pokud zachováme nynější partnery, půjde maximálně o šest showroomů navíc. Dodneška lituju toho, že do našeho projektu nešel TON, ale i oni tady dříve nebo později budou. Já to dotáhnu. Už teď TON velkoobchodně spolupracuje s firmou DEHO na Kaštanové.

MOŽNÁ BY SE SLUŠELO ŘÍCT, ŽE SPOLEČNĚ S KAŠTANOVOU JSI DOTÁHL DO FINÁLE I SVŮJ DALŠÍ PROJEKT, SOKOLOVSKOU. TEN MÁ CÍLIT NA PRAŽSKÝ TRH.
Ve finále není Sokolovská v Praze, ani Kaštanová v Brně. Pokud se Kaštanová osvědčila v Brně, osvědčí se tento model i v Praze. Navíc mám ambici ty dva trhy propojit. A partneři to kvitují. Až bude koncept Sokolovské kompletně dotvořen, chtějí se jej zúčastnit.

O SOKOLOVSKÉ, JAK SE SHOWROOM V KARLÍNĚ JMENUJE, OBČAS MLUVÍŠ JAKO O KŘIŽÍKOVĚ. JSEM Z TOHO ZMATEN.
Sokolovská je otevřená od října 2015, tedy 25 měsíců od chvíle, co jsme významnou část budovy ležící na stejnojmenné ulici v pražském Karlíně, na avízo designéra Bořka Šípka, úspěšně vydražili. Samotný objekt byl postaven pro Ford Motor Company židovskými architekty Fürthem a Mühlsteinem. Mimochodem velice zajímaví architekti. Je to jeden ze sta nejstarších objektů v této lokalitě. Přestože showroom vznikl totální rekonstrukcí, snažili jsme se citlivě zachovat původní architektonické prvky – zábradlí, nátěry, kastlová okna. Dnes má Sokolovská přes 600 m^2 a já ty prostory miluji. Také proto se je teď snažíme rozšířit a možná je i přejmenujeme. Ale jsme na začátku. Jedním z důvodů je, že Sokolovská se v Praze plete se Sokolskou, a Křižíkova je jen jedna. Navíc, Křižíkova je zároveň stanicí metra B a zastávkou tramvaje. Stále je tedy co řešit a nikdy to nebude ve finále.

V SOUVISLOSTI SE VZNIKEM KAŠTANOVÉ A SOKOLOVSKÉ ZMIŇUJEŠ VELMI ČASTO A S ÚCTOU I SVÉHO OTCE. CO NEJLEPŠÍHO SES OD NĚJ – ZAKLADATELE RODINNÉ FIRMY RCJ – NAUČIL?
Naučil jsem se od něj mít radost z výsledku a být spravedlivý, dělat kvalitní práci a dotahovat věci do konce. A to, že je potřeba domýšlet věci i za ostatní. Stále se ale učím. A taky to, že člověk má jen jedno jméno a je třeba držet určitou úroveň a rovinu v jednání. Občas prohrajete, ale v drtivé většině se vám ta otevřenost a čestnost vrací, navíc mnohdy ve chvílích, kdy to ani nečekáte.

NA STŘEDNÍ ŠKOLE JSI STUDOVAL POZEMNÍ STAVITELSTVÍ A POZDĚJI NA VUT MATERIÁLOVÉ INŽENÝRSTVÍ – KDYBY SES MĚL DNES ROZHODOVAT, VYDAL BY SES STEJNOU CESTOU?
Já nad tím tak vůbec nepřemýšlím. Nechci s tím ztrácet čas. Podle mě je v životě nejhorší nerozhodnost. Budete celý život přemýšlet, zda něco uděláte, nebo ne, a pak zjistíte, že už jste na nějaké zásadní výkony staří a za vámi nic není. Materiálové inženýrství jsem si tehdy vybral, protože jsem chtěl hodně komunikovat s lidmi, a to se u výroby materiálů i jejich prodeje děje určitě víc než v jiných oborech. Stavařině jsem se začal věnovat, protože jsem měl inspiraci ve svém tátovi a viděl jsem, že se z ničeho dá udělat něco, na co si člověk může fyzicky sáhnout. To mě tehdy fascinovalo a cítím to tak i teď. Co mě třeba ale také fascinuje, je obor IT, kde má vše svůj pevný řád, a když to dobře naprogramuješ, tak to pak funguje samo, automaticky. Samozřejmě zjednodušeně řečeno.

S LIDMI KOMUNIKUJEŠ AŽAŽ A SÁHNOUT SI NA TVÉ DÍLO TAKÉ JDE. SLUŠNÁ BILANCE NA TO, ŽE TI NENÍ ANI ČTYŘICET.
Když se otevírala Kaštanová, všichni mi psali esemesky, jaký jsem úžasný a že je to můj den. A já jsem tam stál na pódiu s Davidem Kollerem se strachem a pokorou a říkal jsem si, že teď to teprve všechno začíná a že to bude jízda. Výstavba sice skončila, otevřeli jsme, ale já jsem cítil obrovské napětí, jestli to zvládnu, jestli to nastartuju, protože to byly pro naši rodinu obrovské investice v řádu desítek milionů korun. Asi dva měsíce po otevření jsem poprvé v životě skončil na kapačkách a musel jsem spoustu věcí změnit – věděl jsem, že pokud to chci posouvat dál, tak se musím taky posunout především já sám ve své hlavě. Něco se už povedlo a na něčem stále pracuji.

kastanova.cz/radek-cerny-obrusovac-hran

Ing. **Radek Černý**

(*1980, Brno, Česká republika)

Vystudoval materiálové inženýrství na Fakultě stavební VUT Brno.

Je spolumajitem firem Keraservis Group a.s., Keraservis s.r.o. ČR a SR, DEHO s.r.o., RCJ s.r.o. a zároveň spoluzakladatelem Centra bydlení a designu Kaštanová v Brně a Centra Sokolovská v Praze.

Když nezviditelňuje projekty Kaštanová a Sokolovská nebo neinvestuje do nemovitostí, věnuje se rodině, lyžuje, vaří a vzdělává se v oblasti architektury a designu. Je velkým propagátorem myšlenky, že kvalitní produkt a design nemusí být nutně vždy drahý, pokud není nazírán pouze přes cenu, ale i přes další faktory: kvalitu materiálu, funkčnost řešení, výdrž produktu, opravitelnost po záruce, zdravotní nezávadnost, estetiku nebo ekologičnost.

Charakterizují jej vynikající komunikativní schopnosti, tah na branku a je romantikem prosazujícím kvalitu. O ní je přesvědčen, že pozitivně ovlivňuje a prodlužuje lidský život.

SonoPerf D®

armstrongceilings.com

Nový typ perforace pro vybrané kovové produkty k docílení jedinečného monolitického vzhledu a akustiky.

Společnost Armstrong představuje nový a jedinečný druh perforace pro vlastní řadu kovových produktů. Hodí se všude tam, kde je žádoucí zlepšit akustiku, ale přitom zachovat čistý monolitický vzhled. Produkty se systémem SonoPerf D® jsou vhodné do všech typů prostor – do malých i velkých místností, do chodeb, ale lze je také použít jako samostatně zavěšené podhledy. Formát SonoPerf D® je perforován přes hranu, čehož je dosaženo díky specifickému výrobnímu postupu. To přímo ovlivňuje pevnost produktu a zvyšuje jeho ohebnost. SonoPerf D® má jedinečný design a vynikající akustické vlastnosti – až do hodnoty αw 1.00 (Class A) zvukové pohltivosti.

Hloupému napověz, chytrému zeď

chytrazed.cz

Chytrá zeď představuje Chytrou tapetu. Jeden až dva dny. Tak dlouho trvá aplikace novinky na českém trhu – Chytré tapety, na niž je možné psát, promítat a také připínat magnety. Chytrá tapeta je alternativou pro ty, kteří chtějí Chytrou zeď používat co nejdříve. Pro ty, kteří se stále drží flipchartů a tabulí, si dovolujeme připomenout: Chytrá zeď je levnější než tyto relikty 20. století a nezabírá prostor navíc. A navíc! Na tuto speciální popisovatelnou tapetu je pětiletá záruka.

Designově atraktivní fasádní materiály

Firma Ruukki rozšířila portfolio provětrávaných fasád o nové materiály a kromě jedinečné oceli Cor-Ten a materiálů s barevnou povrchovou úpravou nabízí titanzinek, měď, mosaz, bronz a hliník (přírodní i se vzorem) i sklo v podobě skleněné kazety Liberta glass. Architektům i developerům pomáhá Ruukki najít řešení, která splňují nejen nároky na přitažlivý design, ale i technické a ekonomické požadavky jednotlivých projektů. Tvar a barvy jsou při navrhování fasád důležité, ale charakter a individualita stavby v konečném důsledku závisí i na zvolených materiálech a systémovém řešení detailů. Ruukki přináší kvalitu, vysoký standard, spolehlivost, eleganci a neomezené kombinace barev, materiálů a tvarů.

ruukki.com

Český výrobce světlovodů a světelného potrubí **Lightway** opět zazářil. V rámci projektu pro českobudějovickou nemocnici realizoval mimo jiné projekt křišťálových světlovodů, v rámci něhož přivedl denní světlo do prostor, v nichž leží předčasně narozené děti, do přilehlých sesteren a recepce. Použil k tomu světlovod Lightway 600: Světlovodné tubusy o délce 1,6 m přivádí čerstvé sluneční světlo z ploché střechy nemocnice. Díky tomuto řešení již nemusí být novorozenci a zdravotní personál celý den pod elektrickým umělým světlem. Sluneční světlo naopak přispívá k lepšímu zdravotnímu stavu předčasně narozených dětí i psychické kondici zdravotníků.

lightway.cz

Regulace pro plošné vytápění a chlazení

Regulovat lze dnes všechno. Nájemné, ekonomiku… i plošné vytápění a chlazení. Na to je expertem špičkový globální výrobce potrubních systémů Uponor, který před krátkým časem uvedl na trh novou regulaci Uponor Smatrix Style pro plošné vytápění a chlazení. Nová regulace využívá zkušeností z předchozích generací a doplňuje systém o rozšiřující funkce. Instalace systému je velmi snadná, dokonce ho můžete instalovat na již existující systémy vytápění a chlazení. Zajímavou vychytávkou je funkce automatického vyvažování, která snadno odhalí, jak je systém nastaven, a hydraulické vyvážení provede automaticky podle naměřených hodnot. Součástí systému jsou i nové termostaty vybavené čidlem operativní teploty, které sledují teplotu vzduchu i teplotu sálavých ploch. Regulace Uponor Smatrix umožňuje regulaci rodinných domů, bytových domů a menších administrativních celků, od kotelny až po jednotlivé místnosti. Největší světová cena za inovaci ocenila vynikající kvalitu pokojového termostatu společnosti Uponor Smatrix Style ve čtyřech kategoriích: kvalita, design, snadné použití a ekologie.

uponor.cz

Zapni! Vypni! Rožni! Zhasni!

Robustní vypínač Berker Q.7 oslní Čechy aj Moraváky. Německá značka Hager, průkopník na poli elektrických instalací, přichází na českomoravský trh s další novinkou. Je jí Design Berker Q.7. Ten, stejně jako jeho předchůdci, modely Q.1 a Q.3, dodržuje čtvercovou formu, ale má díky rozměrům 95 x 95 mm mohutnější a robustnější provedení rámečku, čímž se stává v interiéru viditelnějším. Co víc, interiéroví designéři a architekti si nyní mohou vybírat z široké škály materiálů – hliníku, nerezové oceli, bílého a černého skla, břidlice nebo surového betonu. Rámečky lze libovolně kombinovat se středovými díly v polární bílé, antracitové nebo stříbrné barvě. Při citlivé práci s podkladovou barvou stěny a výběrem materiálu, respektive barvou rámečku, dochází k nevšednímu efektu, kdy se vypínač Berker Q.7 takřka vznáší nad povrchem stěny. Pokud chcete vypínat i zhasínat stylově, přijďte si Berker Q.7 prohlédnout do showroomu DEHO. Novinku představuje výjimečný dodavatel Monobrand.

hager.cz

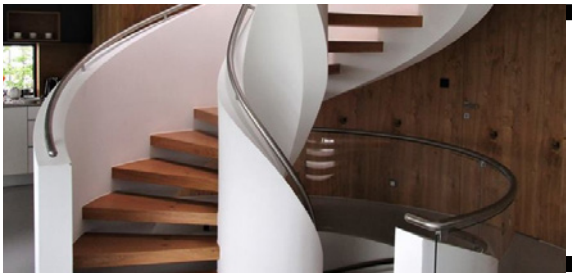

Společnost **DNA design** zažila malou premiéru. Navrhla a realizovala samonosnou spirálu v prostoru. Schodiště je vytvořeno ze železobetonových spirál obvodových schodnic, které současně vytváří zábradlí. Samotné stupně spojují dřevěné stupnice bez podstupnic, které byly dodatečně osazeny mezi schodnicemi. Samonosná spirála v prostoru se nemusí omezovat jen na dřevo, designéři z DNA design si dovedou představit i variantu ve skle nebo kameni.

dnadesign.cz

Dobytí ráje

Přehrávače Lara od iNELS baví hosty v nejluxusnějším resortu světa. Na mapě nemá ani velikost špendlíkové hlavičky. Přesto je privátní tropický ostrůvek Velaa, který je součástí atolu Noon, opravdovým rájem. Právě tady, konkrétně v jednom z nejluxusnějších resortů světa, na Vella Private Island, našel iNELS – synonymum pro inteligentní elektroinstalace – svůj druhý domov. Ve spolupráci se svým dlouhodobým partnerem MIKENOPA zde iNELS nainstaloval přehrávače Lara s aplikací Lara Dio. Přehrávače Lara (nově s podporou funkce sdílení „DLNA“) přinášejí od června loňského roku hostům resortu možnost přehrávání hudby z jejich chytrých telefonů. Díky tomu se naladí na tu správnou dovolenkovou vlnu.

inels.cz

EcoStep uvádí na trh jedinečnou stolní LED lampu Broadwing, která je speciálně vyvinutá pro monitory a počítače. Mezi její hlavní výhody patří 140 LED čipů, které jsou osazeny do hliníkové lišty o šířce 81 cm, díky tomu vám bez problému osvítí celý pracovní stůl bez jakýchkoli stínů. Jedním kliknutím si můžete přepnout mezi třemi teplotami barev a třemi stupni svítivosti. Lampa Broadwing se jednoduše položí za monitor nebo připevní na stůl.

ecostep.cz

Moderní velkoformát, který ohromí

Společnost PRESBETON doporučuje moderní velkoformátovou dlažbu MONUME XL. Dlažební kameny dlažby MONUME XL mají oproti klasickým dlažbám opravdu nadstandardní rozměry, a to 1 m × 1 m a 1 m × 0,5 m. Vzhledem k tloušťce dlažby 12 cm ji lze použít pro různé stupně zatížení, tedy i pro pojezd nákladními automobily. Vyrábí se s tryskano-kartáčovanou povrchovou úpravou zaručující výborné protiskluzové parametry. K dispozici jsou tři barevná provedení – bílá, šedá a černá. Dlažba je mrazuvzdorná a je opatřena ochranným systém Protect System IN proti znečištění a pronikání vody. Vzhledem k barevné škále kamenů a také jejich extrémní velikosti splňuje dlažba MONUME XL podmínky současné moderní architektury a své využití najde jak na veřejných prostranstvích, tak v okolí soukromých staveb.

presbeton.cz

Společnost **HELUZ** uvádí AKU KOMPAKT 21, cihlu vybroušenou k dokonalosti. Přečtěte si o ní na str. 29.
(článek Ytong x Heluz)

Beton jako dřevo – **PRESBETON** představuje dlažbu WOODY. Jedná se o moderní imitaci podlahových prken, které vhodně nahradí originální dřevěné desky. Oproti dřevěné podlaze je jejich nespornou výhodou jednodušší a levnější údržba. Velkoformátová dlažba WOODY s reliéfním povrchem se vyrábí ve dvou barevných provedeních – v barvě dřeva (hnědo-černý odstín) a v barvě betonu (přírodní odstín). Na vyskládané ploše lze kombinovat dvě rozměrově různé desky tak, aby celá plocha působila přirozeným dojmem. Dlažba je určena pro pochozí plochy, jako jsou chodníky či terasy kolem domů, ale je také vhodným řešením zpevněných míst v zahradní architektuře.

Bude se v roce 2020 ještě zateplovat?

Zateplování je nejpopulárnější cestou ke snížení energetické náročnosti budov a koncoví zákazníci ho často chápou i jako významné zhodnocení nemovistosti. Ovšem zateplování má i svá úskalí. U zateplení často nebývá náležitě vypracovaný projekt, zohledňující rosný bod. Proto se pod fasádou usazují plísně. Výjimkou není ani napadení hmyzem nebo usídlení ptáků a kun. U některých zateplovacích materiálů je také problémem jejich horší požární odolnost. Odklon od zateplování je znatelný i ve směrnicích Evropské unie, které předpokládají do roku 2020 snížení oxidu uhličitého o 20 %, což má přímý vliv na zvýšení požadavků v oblasti energetické náročnosti budov. Existuje však alternativa – jednoduché, jednovrstvé zdění bez rizik spojených se zateplením.

Zateplování očima odborníků

Mezi výrobce stavebních systémů, kteří jsou na přísnější normy připraveni, patří Ytong a Heluz. S jednovrstvým zděním bez zateplování mají dlouhodobé zkušenosti, na které jsme se zeptali Ing. Petra Marečka z Ytongu a Ing. Pavla Heinricha z Heluzu.

„Myslím, že zateplování se bude přednostně dělat z hodnotnějších materiálů, než je polystyren, což ukazují trendy v okolních zemích, např. v Rakousku, kde se hojně užívá zateplování konopné. Zánik polystyrenového zateplování bude souviset i se zdražováním skládek – například v Německu byl polystyren dlouhou dobu hodnocený jako nebezpečný odpad. Budoucnost má minerální zateplování, a to zejména díky nehořlavému a chemicky neutrálnímu materiálu. Dobrou náhradou do budoucna budou i minerální desky na bázi vápna a písku (což jsou prvky, kterých jsou na planetě velké zásoby, my z nich vyrábíme tepelněizolační desky Multipor) – sice jsou dražší, ale velmi snadno se zpracovávají a jsou chemicky a fyzikálně velmi stálé. Své místo na trhu bude mít i pěnové sklo, jeho výrobní proces je sice náročnější, ovšem má nekonečnou životnost.

Vývoj posledních 10 let přinesl materiály, které jsou schopny zateplování kvalitativně nahradit i v jednovrstvém zdivu. Např. v Německu nabízíme materiál označovaný Ytong PP 1,6–0,25 s tepelnou vodivostí 0,07 W, který se touto hodnotou začíná blížit izolantům. Na českém trhu nabízíme Lambdu YQ s tepelnou vodivostí 0,083 W. Díky tomuto vývoji se podařilo realizovat konstrukce, které nepotřebují zateplení a nebudou ho potřebovat ani nadále. Plášť tedy pomalu dosahuje svého vrcholu a dělat v tom směru výrazně lepší řešení už nemá smysl – aktivní domy se tedy budou specializovat spíše na technologie, které umožní jejich autonomní provoz.

V České republice máme ve stavebnictví velkou setrvačnost, třeba zateplené budovy se prosazovaly minimálně 10 let. Když se dnes zeptáte realitních kanceláří, tak zjistíte, že když je dům nezateplený, vnímají to možní kupci jako handicap. Zateplené budovy mají velké výhody pro architekty i stavaře. Zateplovací systém totiž může zachránit různé chyby, kterých se při stavbě někdy dopouštějí. Když např. udělají tepelné mosty, tak si to celoplošným zateplovacím systémem zakryjí, aby budovu zachránili. V tomto ohledu je zateplování určitě snazší.

V budoucnosti nás čeká i více velkoplošných panelových systémů a částečná prefabrikace v halách, podobně jako je tomu v Rakousku. Zdi z cihel se skládají přímo v hale a vozí na stavbu ve velkých blocích. Částečná prefabrikace umožňuje pracovat bez ohledu na roční období nebo počasí. Ze zahraničí máme zkušenosti s tím, že dělníci ve 4 hodiny prohlásili, že jsou odpočatí a mohou jít klidně na fušku. S velkými bloky jim totiž odpadá spousta práce.

Koncoví zákazníci přijímají materiály bez zateplení velmi dobře a vůbec se jim nebrání.
I proto, že jednovrstvé zdivo vyžaduje jenom jednu profesi, a to zedníka, nemusí tam být fasádník. Zjednodušuje se postup stavby a nevyžaduje další specializace. Jednoplášťovým budovám obecně pomáhá i to, že podobným směrem kráčí i ostatní výrobci zdících materiálů. Nejsme tedy sami, kdo prosazuje jednoplášťové masivní zdivo.

Jednoplášťové budovy jsou v našem prostředí tradiční a celá realizace je jednodušší. Nezateplené budovy je snazší opravit, omítnout a při různých rekonstrukcích nehrozí problémy. Pro rekonstrukce bych pak obecně doporučil vnitřní zateplení Multipor. Díky vnitřní aplikaci zachováte fasádu, je tedy výhodné zejména pro památkově chráněné budovy. Vyřešíte tím i problém s plísněmi v rozích. V letošním roce šla jeho cena navíc výrazně dolů, proto se stává velmi žádaným izolantem pro vnitřní i venkovní zateplení. Je minerální, netečný vůči chemickým materiálům, snese 1000stupňovou teplotu a zároveň díky tomu, že nemá dutý zvuk, neláká strakapoudy ani jinou zvěř."

– Ing. Petr Mareček, Ytong

Zateplování očima odborníků

„Budovy se zateplovacím systémem tvoří zhruba polovinu vznikajících budov v našem segmentu, proto si myslím, že zateplování jen tak neodzvoní. Jednovrstvé zdivo je vhodné pro jednoduché tvary budov (velké množství rodinných domů). V případě náročnějších dispozic domu, při kombinací různých typů konstrukcí nebo stěn architektonicky náročnějších tvarů je vhodnější opatřit konstrukce zateplením. S ohledem na rozmanitost stavebních konstrukcí si tedy myslím, že zateplovat se bude vždy. Například u rekonstrukcí to vidím jako jedno z nejlepších řešení pro snížení energetické náročnosti budovy.

Jednovrstvé zdění představuje ve stavebnictví takovou střední třídu s dobrým poměrem ceny a kvality. Pro architekty a projektanty neznamená velké změny v navrhování, pouze musí jako u každé stavby dávat pozor na jednotlivé konstrukční detaily. Ani na realizaci není jednovrstvé zdění náročnější, ba naopak. Jednovrstvé zdění je spíše pokračováním dlouholeté tradice a rozhodně neklade na stavaře či zedníky vyšší nároky. Práci ovšem musí zastávat profesionálové. Velkou nevýhodou zateplování je právě to, že skryje podstatné nedostatky konstrukce např. statického charakteru, které se ovšem mohou projevit později, např. trhlinami v omítkách.

Obecně usilujeme o to, abychom se v domech cítili dobře – zvyšovali vnitřní komfort, omezovali riziko vzniku plísní v rozích a vylepšovali tepelněizolační vlastnosti domů. U rekonstrukcí je tedy zateplení pro snížení energetické náročnosti nejvhodnější cesta vedle možnosti použití moderních technologií pro vytápění. Samozřejmě je vždy nutné zateplení kombinovat s určitými technologiemi vytápění a větrání. Zákazníci na nezateplená konstrukční řešení domů reagují různě. Někteří si myslí, že dům musí mít tepelnou izolaci stěn vždy. To je takový zažitý názor z 90. let, ovšem když se podíváte na zateplené paneláky z 90. let, tak si určitě nejde nevšimnout jejich zelených fasád a plesnivých rohů uvnitř budov. I proto velká část zákazníků nakonec na jednovrstvé zdivo slyší. Podstatným argumentem je pro ně zejména trvanlivost zdiva, fakt, že fasáda je nenáchylná k růstu řas a zachovává si dlouhodobě estetickou kvalitu. Velkou praktickou výhodou nezatepleného zdiva je i možnost použití mnoha povrchových úprav. Poměrně pádným argumentem je i fakt, že jednovrstvé zdivo je zpravidla na provedení rychlejší než zdivo s další vrstvou zateplení. Z praktického hlediska může jednovrstvé zdivo ušetřit čas výstavby o 14 dní až o 1 měsíc, což je zajímavé pro investory i stavební firmy."

– Ing. Pavel Heinrich, HELUZ

Lambda YQ vyniká kombinací pevnosti, hmotnosti a tepelné vodivosti

Pro jednovrstvé zdění bez zateplování vyvinuli v Ytongu řadu tvárnic Lambda YQ. Tvárnice splňuje požadavky na lehký materiál značky P2 a její součinitel tepelné vodivosti je 0,077 v suchém stavu (což je vůbec nejnižší hodnota v rámci celého sortimentu Ytongu v ČR). Vyrábí se v šířce 375, 450, 500 a 550 mm. Při použití Lambdy s velkou rezervou vyhovíte požadavkům na nízkoenergetické i pasivní domy, zkrátíte čas výstavby, spotřebujete méně materiálu a vznikne homogenní stavba bez rizik tepelných mostů. Spolu s Lambdou YQ do systému přibyly další komponenty pro celkové řešení stěny, včetně povrchových úprav. Doporučujeme navštívit jejich fragment domu u nás na Kaštanové. Jejich technici vám rádi představí veškeré výhody systémového řešení a jednovrstvého zdění.

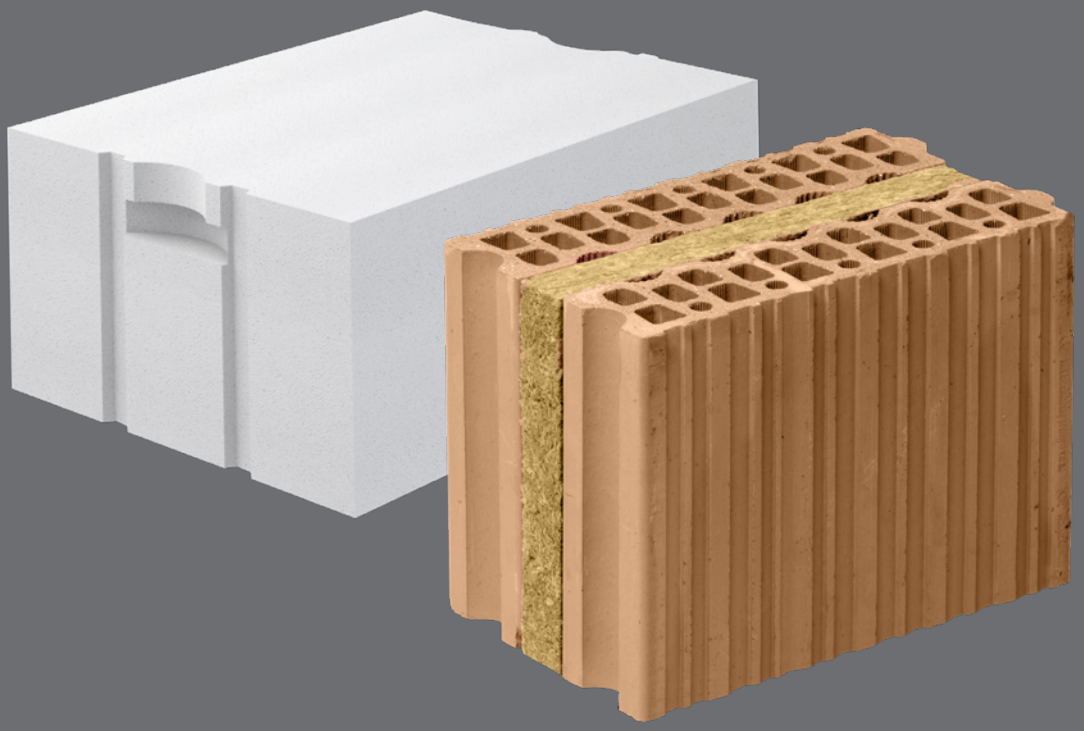

Nenosné zdivo zamezí tepelným ztrátám i šíření hluku od sousedů

Společnost HELUZ představuje cihelný blok HELUZ AKU KOMPAKT 21 broušená složený ze dvou cihelných tvarovek spojených přes minerální vlnu, který je určený pro vyzdívky nenosných stěn. Rozměry 333 mm na délku, 210 mm na šířku a 249 mm na výšku s broušenými ložnými plochami potěší především developery, protože výrazně zvyšují obytnou plochu staveb. Dochází k úspoře zastavěné plochy o 40 až 90 mm oproti klasickému řešení. Nová cihla obsahuje rovné čtyři centimetry izolační hmoty, proto zamezí tepelným ztrátám. O 45 % lepší součinitel tepelné vodivosti a součinitel prostupu tepla podstatně omezí unikání tepla z vytápěného bytu k „šetřícímu“ sousedovi nebo do chladnějších prostor chodby. Na základě podnětů developerů i stavebních firem posílila společnost HELUZ vzduchovou neprůzvučnost své nové tvarovky, díky tomu už koncoví zákazníci neuslyší, o čem se baví sousedi u večeře.

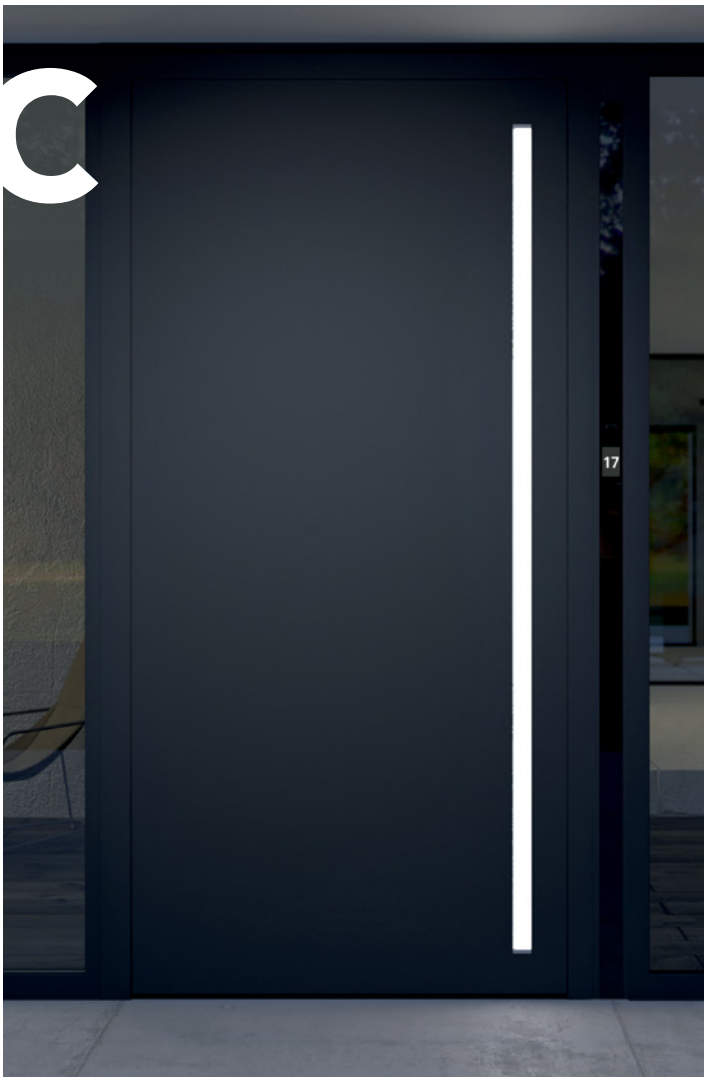

Inteligentní dveře s cenou za design se ovládají jako smartphone

Dveřní systém Schüco ADS 90.SI SimplySmart Design Edition s dotykovým displejem získal prestižní cenu German Design Award 2018. Domovní dveře z hliníkových profilů stavební hloubky 90 mm zatraktivňuje osvětlená prohlubeň rukojeti, zapuštěná do dveřního profilu, a oboustranně překryvná hliníková výplň. Integrovaná modulární jednotka Door Control System s dotykovým displejem zajistí intuitivní otevírání, zavírání, komunikaci i zabezpečení. Nové dveře společnosti Schüco, ke kterým nepotřebujete klíč, umožní vstup přes kódovou klávesnici, čtečku, scan obličeje či bluetooth technologii.

schueco.cz

Plastové střešní okno RotoQ

Německý koncern Roto Dach- und Solartechnologie GmbH uvádí na český a slovenský trh střešní okno RotoQ v plastovém provedení. Vícekomorový profil z PVC nabízí jedinečné tepelně-technické parametry střešního okna, samozřejmě ve spojení s promyšlenou konstrukcí, nezbytnou návazností všech komponentů a dlouhou životností bez náročné údržby. S hodnotou vzduchové neprůzvučnosti Rw = 44 dB ve variantě akustického zasklení jednoznačně vyčnívá nad všemi srovnatelnými produkty na trhu, což ocení projekty u frekventovaných cest, v blízkosti dětských hřišť nebo s vyšší koncentrací lidí, jako jsou náměstí a pláže. Varianty zasklení umožňují volit útlum hluku přesně dle požadavků místa – u dvojskel máte k dispozici útlum hluku 33 a 37 dB, u trojskel 38 a 44 dB. Sousedova sekačka vás pak díky těmto hodnotám nechává chladnými.

Největší výhodou plastového provedení střešního okna je jeho dlouhá životnost bez nutnosti řešení údržby povrchu rámu a křídla nátěrem. „Klik" systém pro uchycení vnějšího oplechování rámu a křídla bez šroubovaných spojů v návaznosti na lemování okna pro napojení na krytinu ve stejném systému znamená vyšší bezpečnost z hlediska zatékání vody do střešního okna, zvyšuje rychlost montáže a především minimalizuje možné chyby při jejím provádění.

roto-frank.cz

Světelné obložení stěn jako designový prvek

Chytrý systém obložení stěn pomocí systémů PanElle od firmy Duscholux je nyní k dispozici také jako osvětlený designový prvek. Systém umožňuje různé úpravy včetně vrtání otvorů pro armatury a může být provozován i ve vlhkém prostředí. Technologie LED za stěnou vyžaduje pouze nízkonapěťový zdroj 24 V a je řízena dálkovým ovladačem nebo také vestavným ovládáním ve stěně. PanElle se instaluje velmi rychle a je vhodný zejména pro vlastní fotografie. A to nejen do koupelen. Tento homogenně osvětlený systém lze integrovat mezi standardní panely v maximální velikosti 1 000 x 2 500 mm a je 100% vodotěsný, odolný proti poškrábání a velmi snadno se udržuje.

vcmarketing.eu

V

Dánský výrobce Heta získal 1. místo na odborné kamnářské výstavě Hearth & Home

Kamna Scan-line 8 vyhrála 1. cenu v kategorii „Spotřebič roku 2017 na dřevo či uhlí do 5 kW" na významné kamnářské výstavě v britském Harrogatu. Cenu uděluje odborná porota hodnotící nejdůležitější aspekty výrobku: spalování, ovladatelnost, design, konstrukci a použité materiály. Výstava Hearth & Home je každoroční, veliká a jediná odborná výstava zaměřená na spotřebiče spalující pevná paliva ve Velké Británii. Je přístupná pouze pro profesionály z oboru, nikoliv pro širokou veřejnost, proto se na ní potkávají ti největší „hráči" na trhu. Opětovná výhra na této soutěži potvrdila, že Heta nabízí produkty té nejvyšší kvality. Celokulatá krbová kamna Scan-line 8 jsou výrazným a zároveň mistrovským kouskem v portfoliu firmy Hede kamna s.r.o. Jsou ukázkovým příkladem skandinávského jednoduchého minimalistického designu se zaměřením na perfektní funkčnost a konstrukci se spoustou skrytých předností. Krbová kamna na dřevo Scan-Line 8 definuje nejen patentovaný odizolovaný velkoobjemový pětilitrový popelník, samozavírací mechanismus dvířek, ale především dokonalá technologie spalování s oplachy skel vzduchem proti usazeninám, prostorná spalovací komora a velké sklo pro maximální požitek z plamenů.

hede-kamna.cz

Ytong přichází s novou lehčenou vnitřní omítkou a hlazenou vnitřní stěrkou. Vnitřní vápenocementová omítka umožňuje díky zrnitosti 0,5 mm vytvářet hladké povrchy, proto urychluje vysychání stavby i realizaci povrchových úprav v interiéru. Hlazená vnitřní stěrka je vyztužena vlákny, vysoce prodyšná a má hydrofilní schopnost. Pohlcuje vodní páru a tím reguluje vzdušnou vlhkost.

Obnova vily Münz byla zakázka snů

DAVID ŠROM PROAM ARCHITEKTI CASE STUDY

David Šrom

Vystudoval Fakultu architektury VUT v Brně (2004), bakalářský projekt realizoval na Univerzitě v Glasgow. Po šestileté praxi založil v roce 2010 spolu s Kristýnou Shromáždilovou vlastní ateliér. V témže roce spolu s Lukášem Fišerem získali první cenu v urbanisticko-architektonické soutěži na návrh obnovy Římského náměstí v Brně. Studio se později transformovalo na PROAM ARCHITEKTI a třetím partnerem se stal Václav Štojdl.

JAKÁ ÚSKALÍ PŘINÁŠÍ SPOJENÍ KLASICKÉ PRVOREPUBLIKOVÉ ARCHITEKTURY ARNOŠTA WIESNERA S POTŘEBAMI ROZMAZLENÉHO UŽIVATELE OBJEKTU V 21. STOLETÍ?
V prvotní fázi jsme nebyli limitováni vstupním zadáním, které by jasně říkalo, jaké jsou představy a co máme s objektem udělat. Vilu jsme našli v neutěšeném stavu, kdy v 80. letech dostala dost na frak, byla celá necitlivě přebouraná a uzpůsobená na zcela nepůvodní administrativní účely. Z toho, co dnes považujeme za základ objektu, tam nebylo prakticky nic. Procházeli jsme tedy staré podklady a sledovali historii celé vily. Samozřejmě jsme věděli, že tato Wiesnerova vila byla významná, ovšem čas to úplně setřel.

Obstarali jsme podklady, půdorysy z vodáren a archivu a pečlivě jsme je studovali. Zjistili jsme, že původní dispozice jsou vlastně poměrně moderní, základ je dobře hierarchizovaný a může fungovat i v současnosti. Proto jsme přesvědčili investora, aby vilu vrátil do původního stavu a uzpůsobil ji potřebám dnešního uživatele. Investorovi se ta myšlenka líbila. Samozřejmě jsme prováděli drobné úpravy, např. otevření kuchyně směrem do jídelny a zapojení do obytného patra. Kuchyně je na stejném místě a ve stejných proporcích, ovšem funguje již jiným způsobem než dříve kuchyň se vstupem pro služebnictvo a vchodem do sklepa. Nové je i využití části sklepa, kde odpadla nutnost uhelných a bramborových sklepů či rozsáhlého technického zázemí. Ve vile jsou zakódované dobré a moderní věci, které se dají použít i pro tuto dobu. A co se týče té pomyslné rozmazlenosti, dům je vybaven technologiemi, které odpovídají 21. století. Formálně prvorepublikova vila je prošpikována technologiemi, ovšem je to všechno chytře schováno, aby to na první pohled nebylo vidět.

INTERIÉR VILY MÜNZ NEBYL DOCHOVANÝ A NEJSOU K DISPOZICI ANI ŽÁDNÉ PRAMENY, KTERÉ BY HO POPISOVALY ČI ZOBRAZOVALY. O A. WIESNEROVI JE VŠAK ZNÁMO, ŽE BYL „VE STAVBĚ MUŽNÝ, DŮSLEDNĚ MYŠLENKOVĚ STROHÝ A MATEMATICKY STŘÍZLIVÝ, ALE JAKO NÁBYTKÁŘ A INTERIÉRISTA PROJEVOVAL PŘÍMO KONTRASTNÍ ZMĚKČILOST“. SNAŽILI JSTE SE TOHO DRŽET?
Určitě ano, vycházeli jsme z toho. Zvenku je objekt pevný, silný, uzavřený a lapidární, ale má jasný řád. Oproti tomu vevnitř je měkčí, což se projevuje v truhlařině, práci s materiály, se vzory a kontrasty. Základem interiéru je nábytek, který je stále racionální, ale už je propracován. Kresba různých dýh se řídí hierarchií míst v domě. Vycházeli jsme z toho, co jsme měli možnost najít buď v publikacích, nebo reálně v jiných interiérech. Vyhledat, interpretovat, vložit do obnovy něco svého, ale nekopírovat. Koncept byl jednoznačný: přistupovat k rekon-

Vila Münz

Záměrem návrhu obnovy vily Münz nebylo zakonzervovat stav z doby dokončení vily v roce 1928, ale navodit situaci, která by nastala, pokud by byla zachována kontinuita rodinného bydlení po celou dobu její existence.

Dům byl v průběhu let zcela přestavěn, přišel o většinu autentických prvků a o kompletní interiér. Na počátku rekonstrukce v roce 2012 se navíc ukázalo, že stávající konstrukce je ze statického hlediska v havarijním stavu. Z tohoto důvodu bylo přijato rozhodnutí odstranit nesoudržné konstrukce nadzemních pater, posílit chybějící základy a vystavět repliku domu.

Stavební část byla realizována se snahou o maximální shodnost s původním domem a v projektu zůstaly všechny autentické prvky, které byly pečlivě restaurovány a osazeny v nové stavbě na původní místo. U stavebních prvků, které se nezachovaly ve stavbě ani ve výkresech a na fotografiích, byly hledány analogie v jiných Wiesnerových stavbách z přibližně stejné doby vzniku. Zdrojem inspirace pro řešení mnoha detailů byly především vily Stein, Stiassni, Neumark a Haas. Cílem byla funkční obnova stejných prostor v původních proporcích.

Spolupráce z pohledu dodavatele

„Davidův důraz na řešení detailů je pro mě zcela unikátní přístup. Při realizaci byly kladeny extrémní požadavky na zachování autenticity a zároveň kombinace s prvky moderní doby. Když do vily přijdete, nemáte vůbec pocit, že by na vás dýchalo něco moderního, ale jsou tam vkusně a citlivě vložené klimatizace a další chytrá řešení. Vnímal jsem, že David řeší každou maličkost. Stálo ho to obrovské úsilí, čas, peníze a zároveň to bylo „zpoždění a zdržení stavby", protože určité věci se nedají urychlit a mají své návaznosti. Už Ivan Wahla dal historicky v rámci své publikační činnosti spoustu podnětů k vnímání významu vily Münz a podle mě je to skutečně unikátní záležitost, která ovšem není tak známá, jak by měla být."

Radek Černý

strukci poctivě, najít, co by tam tehdy mohlo být, a nechat ten dům zestárnout.

JAK SE VÁM SPOLUPRACOVALO S INVESTOREM?

Výborně. Požadoval po nás kvalitu, chtěl, abychom tvořili a hledali, co je pravdivé, zároveň byl přes svou vytíženost do obnovy vily intenzivně zapojen. Vzniklo Sdružení pro vilu Münz složené z našeho ateliéru a ateliéru RAW. Z výsledku je jasné, že propojení obou ateliérů bylo výborné rozhodnutí. My jsme se spolu do té doby neznali, natož abychom spolupracovali, proto jsme se museli v krátké době sladit. Každý má jiné zkušenosti, zaměření, vnímá jinou míru detailů, má jiné názory, navíc jsme architekti dvou generací, ale fungovalo to úplně fajn. Ivan Wahla se svým týmem připravoval monografii o Wiesnerovi a ví nejen o něm neskutečné množství informací. I díky tomu jsme povýšili rekonstrukci na používání dobových detailů a principů. Během téhle spolupráce jsem se na spoustu věcí začal dívat úplně jinak. Navíc jsme neměli jasné hranice v tom, že tohle dělá jeden ateliér, a tohle druhý ateliér. Spolupráce byla konstruktivní, tvůrčí a funkční. Šlo o to najít prvky, co do objektu patří, a najít tu míru interpretace, aby to nebylo nakašírované, přepálené a falešné. Zkrátka očistit vilu na to, co je důležité, aby vše sedělo dohromady a působilo pravdivě.

DOSTAL JSTE SE K INVESTOROVI NĚJAKOU SOUTĚŽÍ? JAK SI VÁS VYBRAL?

Téměř vždycky je podstatné doporučení a investor si pak člověka většinou nějakým způsobem vyzkouší. V době rozhodování o samotné vile jsme se s kolegyní strefili do jeho vkusu a podařilo se nám to dotáhnout až do konce. Šlo nám o to, jak ten dům, který byl různými přestavbami a přístavbami nečitelný, přizpůsobit, aby vyzněl v tomhle duchu, ale splňoval i soudobé požadavky. My jsme vypíchli fakt, že bychom vilu rádi opravili, protože má velkou hodnotu a potenciál, a oproti tomu jsme nově doplněné části navrhli kontrastně moderní, a to tehdy nejspíš zarezonovalo.

JAK JE NÁROČNÉ NAJÍT DODAVATELE, KTEŘÍ OBSTOJÍ PRVOREPUBLIKOVÝM POŽADAVKŮM?
Zásadní je zjistit, jestli takové firmy vůbec existují a jak ovládají řemeslo. Mezi tradiční prvky, které dělají takový dům domem, patří kastlová okna s dřevěnými roletami, uvnitř do vzorů skládané parkety, kamenické práce, truhlařina nebo vestavěný nábytek. Podařilo se nám společně najít firmy, které to umí.
Na cokoli se člověk ve vile podívá, je součástí práce několika firem, které se musely domluvit tak, aby na sebe práce navazovaly. Úplně vše ve vile je na míru. Třeba podklad pro mozaiku byla milimetrová práce, protože jsme mozaiku nechtěli dořezávat, takže se stěny vyrovnávaly tak, aby to vždycky vyšlo na celou mozaiku, tedy na kostičku, zhruba na půl centimetru. Ale tak bych mohl zajít do detailů u všech profesí.

PRVOREPUBLIKOVÁ STAVAŘINA JE ČASTO V PODSTATĚ ŘEMESLA JEDNODUŠŠÍ, ALE NE VŽDY JE TAK KVALITNÍ, JAK SE O NÍ ŘÍKÁ. ZATÍMCO DNES SE BAVÍME O MILIMETRECH, V PRVOREPUBLIKOVÝCH STAVBÁCH ČASTO CIHLY PLAVOU ŘÁDOVĚ 10 AŽ 15 CM. JAK TO BYLO NA VILE MÜNZ?
Z obecného pohledu skutečně platí to, že prvorepublikové domy jsou výjimečné a architekti si drželi koncepci, vzhled, materiály a detaily. Prvky, které tvoří vizuální stránku domů té doby, tedy truhlařina, kamenická, pasířina a tak dále, jsou precizní. Druhá věc bylo stavebnictví jako takové a myslím tím nosné konstrukce. Používali pro ně tehdy poměrně nové materiály, beton byl docela čerstvá záležitost, takže ne vždy měli tu správnou zkušenost, jak práci technologicky dělat. Totéž platí o směsích, způsobech vyztužení apod., což byl u této vily zcela kardinální případ. A pak tam byl i druh šlendriánu, to znamená, že vše, co je vidět, je kvalitní. A to, co není vidět, je nějakým způsobem zjednodušeno, možná ošizeno.

Při realizaci se totiž ukázalo, že konstrukce na vile jsou v bídném stavu. Konkrétně železobetonový trámkový strop nad spodním podlažím, který držel všechna horní patra, dále subtilní trámkové železobetonové stropy nad ložnicemi a nad ustoupeným posledním podlažím byly v podstatě zavěšené na tenké výztuži ve spodní části trámků apod. Když jsme našli první trhliny, udělali jsme detailní sondy domem a zjistili jsme, že tam jsou betony, které mají absurdní pevnosti 7 MPa. Další věcí jsou základy. V projektech byl kreslený trojstupňový betonový základ domu, který by i dnes vycházel na cca 1,5 m výšky, ovšem v reálu tam prostě nebyl, základy pod středními pilíři, které dispozici horních pater domu uvolnily, byly neprovázané, na některých místech byly jen na jednu dvě cihly. Tady se ukázalo, že je objekt v šíleném stavu. Obecně mají tyto domy problémy se střechami a terasami. Kvůli subtilitě, kterou oceňujeme, používali tenké betony, ovšem neuměli je pořádně zaizolovat, v našem současném pohledu je to nedostatečné a konstrukce dostávaly zabrat. Dalším problémem je častá, dlouhodobě nedostatečná údržba.

BYLA PRÁVĚ NEKVALITA ODVEDENÉ PRÁCE STĚŽEJNÍM DŮVODEM, PROČ JSTE NECHALI DŮM STRHNOUT? A JAK TO BYLO S PAMÁTKOVOU OCHRANOU VILY?
Dům nebyl památkově chráněný, a to patrně z toho důvodu, že byl v 80. letech tak razantně a necitlivě přestavěn. Nicméně už v rámci projektování jsme intenzivně komunikovali s Odborem památkové péče Magistrátu města Brna, aby od nás měli přesné informace o záměrech. Ale i přes to jsme museli laickou veřejnost i část odborné veřejnosti přesvědčovat o pravdivosti našich slov a vizualizací, tedy že na konci bude na místě skutečně stát replika původní vily. I když je to nepamátka, tak jsme k ní přistupovali památkově. V médiích navíc proběhly nějaké kauzy na základě částečných informací. S odstupem let je možná až úsměvné, že jako původní stav někteří novináři ukazovali fotografii objektu těsně před jeho rekonstrukcí s tím, že to je památka... Investor byl tehdy pod útoky, které neměly žádnou váhu a relevanci. Bylo to velké zjednodušení. Dramatické fotky bouraného domu a senzace je na světě. Navíc naše práce byla skutečně pečlivá – než jsme začali, celý dům jsme si úplně

přesně změřili, zdigitalizovali staré výkresy a přenášeli na ně míry, které na reálném domě byly.

JAK SE DÍVÁTE NA HODNOTU REPLIKY? KDYŽ NĚKDO KUPUJE VETERÁNA Z ROKU 1960, TAK ŘÍKÁ, ŽE JE TO ECHT ORIGINÁL. A POTOM VZNIKNE REPLIKA, KTERÁ JE TECHNICKY NA VÝŠI, DESIGNOVĚ A ROZMĚROVĚ STEJNÁ NA MILIMETR, A SPOUSTA LIDÍ ŘÍKÁ, ŽE TO NEMÁ ŽÁDNOU HODNOTU. JAK VNÍMÁTE POMĚR MEZI ORIGINÁLEM A KOPIÍ?
Jsou dva pohledy. Jeden říká, že aby to bylo památkově cenné, musí se zachovat vedle vnějšího vzhledu i veškerá původní substance, cihly a podobně. Já se však na to takto nedívám v momentě, kdy by enormní náklady na sanaci znamenaly, že dům ve finále zcela zchátrá. Pro mě je důležité, že vila byla postavena na určitém místě, v jasných proporcích a členění, materiálech, detailech a takto do tohoto místa patřila. Z tohoto pohledu jsme udělali vše, co jsme mohli udělat, abychom Wiesnerovu vilu obnovili.

Ale stejně jako u těch aut, každá věc má svého kupce. Někdo to pochopí a žije tím, pro někoho je sběratelství naopak úplně nepochopitelná záležitost. Hodnotná rekonstrukce veteránů spočívá v jejich kompletním rozebráním do posledního šroubku, nefunkční, chybějící či dožilé součástky se odlévají znovu, je to práce s kopiemi či repasemi jednotlivých částí. V tom vidím analogii.

JAKÝ BYL ROZPOČET STAVBY?
Nevím, neznám ho. U téhle zakázky měl rozpočet plně v gesci zástupce investora. Nebyl stanoven pevný rozpočet, šlo o kvalitu a investor to ctil, nicméně jednotlivá řešení, prvky, materiály a vynaložené prostředky jsme si samozřejmě museli vždy obhájit.

MŮŽETE UVÉST NĚJAKÉ OPRAVDU JEDINEČNÉ DETAILY?
Vypíchnul bych věci, které na první pohled nejsou vůbec vidět. Dům je inteligentně řízený, jsou tam například chladicí topné stropy, které jsou skryty, a strop s historickými lizénami či dřevěná obložení stěn vůbec nenapovídají tomu, že jádro domu by mohlo být technicky vyspělé. Co mnoho lidí možná nemusí docenit, je právě to řemeslo – dřevěné obklady, kamenické práce, parkety nebo okna. Kdybych měl vybrat něco, co je na vile nejsložitější, tak jsou to určitě kvalitní dřevěná kastlová okna

udělaná podle dochovaného okna v obývacím pokoji. V rámci našeho bádání jsme mimo jiné našli, že do některých pozic byla použita americká okna, která jdou vytáhnout nahoru. Wiesner použil systém z Ameriky, který byl u nás v té době pravděpodobně výjimečný. Proto, že jsou tak všedně a nenuceně udělaná, nemusí být jejich hodnota na první pohled vidět. Skříně jsou také vyrobené tradičním způsobem, nejsou tam žádné umělé pojezdy, ale dřevo na dřevo. Nejkvalitnější a nenápadný je právě ten tradiční způsob provedení. Jsme zvyklí na dojezdy s písty, do všeho cvrnknout, ať se to zavře samo, potichu s dobrzděním. Tohle je úplně jiný způsob uvažování. V ateliéru děláme moderní domy, proto pro mě na tomhle projektu bylo nejcennější seznámit se s řemeslem a lidmi, kteří ho opravdu ještě umí.

MEZI ZIMNÍ ZAHRADOU A OBÝVACÍM POKOJEM JE V PŮVODNÍCH WIESNEROVÝCH PLÁNECH NAVRŽENA PROSKLENÁ STĚNA – V KNIZE SE DOČÍTÁM, ŽE ZŘEJMĚ NEBYLA REALIZOVÁNA. JAK JSTE K TOMU DOŠLI?
Zjistili jsme to, když jsme procházeli staré výkresy. Wiesner ji zkoušel v několika variantách, na některých plánech byla, jinde bylo přegumováváno a měněno. Ve finále byl průchod z hudebního salonu do zimní zahrady zcela historizující obloukový a štukatérsky zdobný v kontrastu s dobou vzniku a charakterem domu. Stejně to bylo s krbem v přijímacím salonu, s jeho umístěním měl z nějakého důvodu problém, takže najít tu ideální pozici a pojetí pak zůstalo na nás. Obecně, k otvorům, které jsou ve vile nepůvodní, jsme skutečně přistupovali jako k nepůvodním a přiznali jsme je jako ocelové s přerušeným tepelným mostem. Nejsou to repliky kastláčů, nesnažili jsme se zamaskovat nový otvor starým provedením. Všechno, co je nové, je na vile přiznané, stejně tak i průchod do zimní zahrady. Je moderní, ale zároveň tak filigránský a výjimečný. V současnosti se hodně hovoří o vztahu exteriér versus interiér. Jde to krásně ilustrovat na vile Stiassni taktéž od Wiesnera, která je nedaleko vily Münz. Je v ní neuvěřitelný kontrast mezi interiérem a exteriérem. Je vidět, že vnějšek domu a kompoziční řešení byly už novodobé a bylo v nich založeno na jinou cestu, ale interiér zůstal ztěžklý a plný krucánků. Majitelé pravděpodobně chtěli použít to, na co byli v interiéru zvyklí, že je reprezentativní, a s Wiesnerem už na tom nespolupracovali, což samozřejmě nevíme.

HLEDÁNÍ PRAMENŮ PRO OBNOVU MUSELO BÝT NESMÍRNĚ ZAJÍMAVÉ. KDE SE VŠUDE DAJÍ NAJÍT PŮVODNÍ VÝKRESY?
V archivu Stavebního úřadu, něco se dá najít na Špilberku v muzeu nebo v Městském archivu v Černovicích. Ideálním zdrojem podkladů jsou Vodárny. Největší pomoc je ale znát nebo najít někoho, kdo tam bydlel, nebo jejich příbuzné či přátele, protože ti často mívají i fotky a vzpomínky. Někdy to bývá velká náhoda. U vily Münz bylo podkladů velmi málo a vycházeli jsme z archivů.

OBECNĚ SE ŘÍKÁ, ŽE PROJEKTY ZE 30. LET NEBYLY NIJAK SLOŽITÉ, BYLY TO SPÍŠE SKICI, KTERÉ BY DNES STAČILY AKORÁT NA STAVEBNÍ POVOLENÍ. ZNAMENÁ TO, ŽE SE HODNĚ IMPROVIZOVALO?
V tehdejším stavebnictví byly výkresy poměrně jednoduché, přehledné, dokonce kolorované, takže člověk i teď na první pohled pozná, co v té zjednodušené kresbě mysleli cihelným zdivem, co byly betony, a dobře se v nich

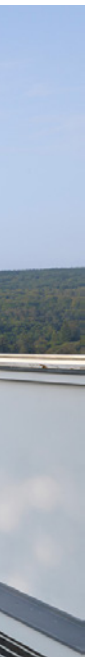

orientuje. Ve výkresech jsou základní nosné konstrukce s otvory, příčky, občas detail. Byli asi zvyklí věci domýšlet přímo na stavbě s řemeslníky, protože krásných detailů měly domy hodně. Důvodem může být i to, že architekti museli tehdy mít skutečně extrémní množství práce, třeba bratři Kubové navrhovali a stavěli celé čtvrti v Králově Poli, Žabovřeskách a jinde. Nezanedbatelnou roli hrál stavitel, který měl stavbu na starosti. Projekt vily Tugendhat se tomu samozřejmě naprosto vymyká.

VILA MÜNZ JE PODLE NĚKTERÝCH ODBORNÍKŮ VNÍMÁNA HNED ZA VILOU TUGENDHAT JAKO JEDNA Z NEJCENNĚJŠÍCH PRVOREPUBLIKOVÝCH VIL. JAK JEJÍ VÝZNAM VNÍMÁTE VY?

Já už jsem v hodnocení trochu za hranou – vila Münz je mou součástí a mohl bych ji až nevhodně adorovat. Vila byla na samotném začátku období Wiesnerových vil pro bankéře a průmyslníky, je na ní vidět přechod od těžké masivní architektury k funkcionalismu, zároveň je to jeho první vila ve svahu. Funkcionalismus je přiznání funkce a on neměl problém v každém vnitřním prostoru navenek vypíchnout to, co je pro něj důležité, což se paradoxně asi nejvíce projevuje na zadní fasádě, kde rozehrál zajímavou hru různých formátů oken. V tom je jeho inovativnost. Po cestě hledání přístupu k celému domu jsme postupně rozkrývali i její význam. Funkcionalismu jsme se s kolegyní předtím spíše s pokorou vyhýbali, ale když jsme měli možnost ten dům skutečně poznat a projít i spoustu dalších, tak musím uznat, že tehdejší architekti to měli promyšlené. Zakládali určitou cestu a tato vila byla v ucelené řadě brněnských rodinných vil na jejím začátku. Vila je sice nenápadná, ale stála na začátku přelomového období.

SOUČÁSTÍ OBJEKTU JSOU UNIKÁTNÍ GARÁŽE Z ŽELEZOBETONU TVOŘÍCÍ ABSOLUTNÍ KONTRAST OPROTI DOMU – JSOU POPLATNÉ SOUČASNÉ DOBĚ?

Určitě, naším konceptem bylo vytvořit formálně a vizuálně něco dostatečně odlišného od strohé stavby Wiesnera. Nové přístavby na pozemku jsou přiznané, úmyslně jsme je nedělali historizující a netvářili jsme se, že tam původně byly. Opláštění garáží je tedy výrazně jiné záměrně – je pokryto přírodně zrezivělým kortenovým plechem v kontrastu s bílou fasádou domu, čímž jsme chtěli ještě o to víc nechat vyniknout původní dům. Fasáda je výrazně prolámána tak, aby se objekt opticky zmenšil, a celé garáže jsme skryli ve svahu a nechali hustě porůst zahradou. Neodpustili jsme si zde „drobnou" hru se stropem, který je různě prolámán. Ani zde jsme se však nevyhnuli překvapení, přes pozemek vede hlavní městský výtlak vody, který má nadřazenou veřejně prospěšnou funkci, byl však chybně zaměřen v podkladech a reálně taky uložený hlouběji, takže jsme objekt museli nejednou posouvat a různě uřezávat, a ještě víc nalámat, abychom jej tam vůbec dostali.

JAK VELKÝ BYL REALIZAČNÍ TÝM?

Skládal se ze čtyř hlavních architektů a podle potřeby jsme ho doplňovali ještě o další potřebné kolegy. Na projektu se samozřejmě podíleli statici, specialisté na zdravotechniku, vytápění, inteligenci… Nejvíce času na projektu jsme strávili koordinací všech zúčastněných. Nebyla to one-man show, nebylo to rychlé a nebylo to levné. Trvalo to, protože tam byl neskutečný důraz na to, aby vše bylo tradičně zpracované. Poctivé. Všechno je řemeslně dělané. Objížděli jsme stavby od Wiesnera, řešili jsme detaily, analyzovali jsme omítky a okna. Procházeli jsme všechny pantíky, dýhy, klíčky… zkrátka všechny maličkosti. Velkou práci jsme si dali i s kamenem – třeba pro kamenné schodiště u vstupu do vily jsme potřebovali ryolit, který je poměrně vzácný. Kameníkům se podařilo zajistit ho v již uzavřeném slovenském lomu, kde se těžil, a částečně ho otevřít pro tuto zakázku.

Tenhle projekt je oživení, přebourání a návrh domu do posledního detailu. V tomto rozsahu možná stěží zopakovatelný, nicméně jde to udělat poctivě a ze všech stran. Ale chce to čas, peníze a nasazení. Byla to tak trochu zakázka snů, kdy na závěr jsme o tom mohli spolu s Davidem Židlickým vytvořit neuvěřitelnou knížku. Nebyly to však samozřejmě jenom růžové dny a krásné čtyři roky, spousta věcí se kazila a nepostupovala, jak měla. Na mnoha místech jsme se dostali k otázkám, jak skloubit předpisy, technologie a vizuální stránku tak, aby to vůbec fungovalo, aby se tam všechno vešlo a vypadalo to výborně. Klaplo to a stálo to za to.

Vybraní dodavatelé

Ateh Lighting
Kompletní řešení a dodávka osvětlení

Keraservis
Prodej a montáž obkladů, mozaik

Kamenoprůmysl Komárek
Zpracování přírodního kamene

Nautica
Projekt a realizace technologie bazénu, whirlpoolu a wellness

Sheraton, uměleckořemeslné dílny
Výroba historických oken a dveří, vestavěných truhlářských výrobků a obkladů stěn

Základní fakta

Rozpočet: neuveden
Doba realizace: 2010–2014
Velikost pozemku: 5.200 m^2
Velikost obytné plochy: 790 m^2
Realizační tým: Tomáš Rusín, Kristýna Shromáždilová, David Šrom, Ivan Wahla / Sdružení pro vilu Münz
Realizace zahrady: Ivar Otruba
Investor: Equity Investment, a.s.
Fáze projektu: studie obnovy a dostavby / územní řízení / stavební povolení / prováděcí projekt / interiér / autorský dozor / spolupráce při kolaudaci
Doba realizace původního objektu: 1925–1928

foto: Kiva

Stále je to jenom začátek

„Máme toho strašně moc," dosedl trošku unaveně na židli a poté si s omluvným úsměvem objednal pivo. Řeč je o Michalu Krištofovi, jednatřicetiletém architektovi a zároveň spoluzakladateli brněnského architektonického ateliéru CHYBIK+KRISTOF. Přestože tento ateliér vznikl relativně nedávno, v roce 2010, tvoří jej v současnosti čtyřicet pět lidí. „Máme tolik práce, že bychom zaměstnali i více lidí, ale je hodně těžké někoho najít. Stejný problém mají ale všichni," povzdechne si Michal Krištof a mocně si hltne zaslouženého chmelového moku.

O náročném roce 2017

ŘÍKAL JSI, ŽE TOHO MÁTE STRAŠNĚ MOC...
Rok 2017 byl šílený. Nacházíme se ve stavebním boomu, stavebnictví zažívá obrovský rozmach. Ekonomika šlape a i my se na této vlně vezeme. Jen za tento rok jsme se zúčastnili přibližně 25 vyzvaných architektonických soutěží, přičemž každá ta soutěž nás nestojí jenom hodně úsilí, ale i peněz. Každá jednotlivá soutěž nás přijde na 150–700 tisíc korun, na návrzích pracuje čtyři až osm našich lidí.

JAKOU MÁTE ÚSPĚŠNOST?
Loni jsme vyhráli asi 7 soutěží. Další jsou doposud nerozhodnuté, na některé jsem hodně zvědavý. Každopádně, momentálně máme projekty v takřka každém větším městě v Česku i na Slovensku – v Praze, Brně, Olomouci, Hradci Králové, v Bratislavě. Máme jistotu, že pokud se nestane něco nepředpokládaného, máme zajištěnou práci na dalších pět let. Nicméně, dostat projekt do finální fáze trvá velmi dlouho a člověk ani nepostřehne, jak rychle mu šediví vlasy.

ZA TU NÁRODNÍ CENU ZA ARCHITEKTURU GRAND PRIX ARCHITEKTŮ 2017, KTEROU JSTE NEDÁVNO ZÍSKALI, TO ALE STOJÍ, NE?
Osobně jsem na ten vítězný projekt – showroom nábytku společnosti MY DVA – hodně hrdý. Náš tým odvedl na tomto projektu velmi dobrou práci. Ale mám radost i z jiných projektů.

NAPŘÍKLAD?
Kromě vítězství v mezinárodní soutěži na nové sídlo Lesů České republiky jsme vyhráli pro Skansku velký developerský projekt v Praze – brownfield Modřanský cukrovar. Součástí tohoto projektu za 2 miliardy je cirka 800 bytů, nábřeží, nový park a nové náměstí. V Brně budeme dostavovat vnitroblok mezi ulicemi Francouzská a Bratislavská. Investorem je město a budou tam sociální byty, komunitní centrum, byty pro seniory. Konečně jsme se také dostali k realizaci znojemského vinařství Lahofer, to jsme projektovali tři roky. Od tohoto projektu si hodně slibujeme, promýšleli jsme každičký detail. Také investor je výborný. Je to taková třešnička na dortu.

O růstu firmy a principu tvorby

JE ZŘEJMÉ, ŽE JSTE ROZKROČENI DO VŠECH SEGMENTŮ VÝSTAVBY. ROSTETE, ŘEKL BYCH, AŽ ZBĚSILÝM TEMPEM. JAK TO ZVLÁDÁTE?
Stále je to jenom začátek. Máme jasnou vizi. Velmi mi pomáhá, že jsem pracoval v Bjarke Ingels Group (BIG) v Kodani. Zažil jsem, jak to funguje ve velkém ateliéru. Zajímalo mě, jaká mají oddělení a jak jsou propojena. Když jsem tam pracoval já, bylo nás tam sto. Teď mají v kodaňské pobočce více jak 200 lidí, v New Yorku podobně a otevřeli novou pobočku v Londýně. S lidmi z BIGu jsem stále v kontaktu, vídáme se minimálně jednou ročně buď v Londýně, nebo na bienále v Benátkách. S šéfem business developmentu, Kai-Uwe Bergmannem, jsem v kontaktu nejvíce, někdy kvůli radě, jindy kvůli případné spolupráci. Radím se s ním a ptám se ho, co udělat, abychom zase pokročili o další krok dál. Máme jasnou představu, jakou hierarchii nebo spíš firemní strukturu chceme vybudovat, a postupně ji naplňujeme lidmi. Možná náš růst vypadá jako překotný, ale on je ve skutečnosti postupný. Nemáme velkou fluktuaci, rosteme každým rokem o kousek. Člověk nevybuduje velkou firmu ze dne na den.

NA PRVNÍ POHLED TO VYPADÁ, ŽE SE POZVOLNA PŘESOUVÁŠ OD TVŮRČÍ ČINNOSTI K BYZNYSU.
Navrhování se nikdy nevzdám. Moje i Ondrova ambice je především architektonická. Šikovné lidi si najímáme proto, aby postupně z našich beder sejmuli odpovědnost za HR, ekonomiku, PR a tak dále. A my se chceme věnovat vymýšlení, rozvíjení projektů, cestování, přednášení a kontaktům s lidmi ze zahraničí. Kontakt se zahraničím je pro nás klíčový. Pokud chceme vybudovat renomovaný mezinárodní ateliér, nesmíme zaspat. Musíme být napojeni na ty nejlepší ateliéry na světě, musíme se v těchto kruzích umět pohybovat. Pokud bychom se zahrabali do operativy, byl by to konec. Ačkoliv, díky bohu, máme kolem sebe super spolupracovníky. Opíráme se především o dovednosti a vědomosti šesti senior architektů, kteří samostatně vedou své týmy.

POKUD JSEM TO POCHOPIL, STÁLE ZŮSTÁVÁTE V POZICI TVŮRCŮ, IDEAMAKERŮ.
Naším cílem je, abychom tvořili týmově. Nemám problém, právě naopak, jsme rádi, když i čerstvý absolvent přijde se skvělým nápadem, který se pak rozvine. Senior architekti jsou pro nás hlavními partnery po kreativní i operativní stránce. Nacházejí se na stejné úrovni jako my. Vše řešíme společně. A samozřejmě důležitým člověkem je naše vedoucí kanceláře, která řeší ekonomické fungování a všechno potřebné pro každodenní chod.

ALE NĚKDO PŘECE MUSÍ UDĚLAT TEN PRVNÍ VÝKOP.
Jsou dva typy ateliérů. Editorský a autorský. My se snažíme budovat kancelář na editorském principu. Editorství razí právě zmiňovaný BIG nebo OMA. Tento systém je založen na kvalitních lidech, editor udává základní směr, definuje koncept a určí vizi a potom se na tom pracuje společně. Oproti tomu autorské ateliéry jsou postaveny na tom, že autor nakreslí masterskicu a ti ostatní jsou pouhými vykonavači, kresliči. Autor si všechno bedlivě hlídá. To je ovšem starý způsob tvorby architektury, kdy architekt je někdo jako Le Corbusier, který umí všechno sám a nejlépe. Tento přístup, aspoň dle mého, není dlouhodobě udržitelný. Anebo ano, ale to pak lze stihnout třeba jenom dvě, tři zakázky paralelně. A to my nechceme. V dnešní době nejde všechno vsadit na jednu kartu. Stane se, že vám projekt někdo stopne, a je konec. Musíme mít rozpracovaných více projektů najednou. A věřím tomu, že cesta k velkým projektům vede pouze a zase přes velké projekty. Pokud máte zázemí velkého ateliéru, který reprezentuje vysokou profesionalitu služeb, potom máte možnost získat velké projekty s obrovskou přidanou hodnotou. To je náš cíl, dělat na velkých projektech s velkým významem.

O rivalitě mezi partnery

SOUDĚ PODLE VAŠICH VÝSLEDKŮ, STEJNOU FILOZOFII S TEBOU SDÍLÍ I TVŮJ PARTNER, ONDŘEJ CHYBÍK. OPRAVDU SE SHODNETE NA VŠEM?
Na škole jsme byli s Ondrou velcí rivalové. Když jsme studovali brněnskou fakultu architektury, tak jsme se jako spolužáci neustále účastnili nějakých soutěží. Vždycky jsme stáli proti sobě, měli jsme své vlastní týmy. Hecovali jsme se, kdo má více vyhraných soutěží. Popravdě, ty nás zajímaly více než přednášky. Hodně jsme pracovali.

ZATÍM TO JAKO OSUDOVÉ SETKÁNÍ PŘÍLIŠ NEVYPADÁ...
Pak přišly zahraniční stáže. Já si vybral Dánsko a Belgii, Ondra Rakousko – Vídeň a Graz. Tam jsme oba pochopili, že ti, co se touží stát těmi nejlepšími, dokážou překročit práh egoismu. Uvědomili jsme si, že své silné stránky je potřeba dát všanc týmu. Po našem návratu ze stáží jsme se potkali a shodli se v tom, že se musíme spojit, jestliže chceme uspět. A že ani jeden neznáme nikoho lepšího, s nímž by šlo spolupracovat. Tak vzniklo naše spojení.

JSTE POMĚRNĚ ROZDÍLNÍ.
Jistě, každý jsme jiný. Ale to je dobře. Každý máme své silné stránky, ale pořád jsme oba tělem i duší designéři a administrativu si dělíme fifty-fifty. Ta rozdílnost je dobrá, doplňujeme se.

TRÁVÍTE SPOLU ČAS MIMO ATELIÉR?
Na pivo anebo na oběd spolu někdy zajdeme, ale spíše se ve volném čase věnujeme jiným lidem. Vidíme se dost v rámci práce. I když v poslední době se nám ty intervaly prodlužují a potkáváme se tak jednou za týden. Ale myslím si, že je zdravé mít osobní život rozdělený – jedna rodina, druhá rodina, vlastní skupiny kamarádů. K ponorce může dojít velmi snadno. Každý máme vlastní život, a právě proto máme dobré vztahy.

Ondřej Chybík, Michal Krištof (foto: Kiva)

UŽ BYCH MĚL JÍT OD TOHO, ALE PŘESTO: ANI TVŮRČÍ RIVALITA MEZI VÁMI NEPANUJE?
Rivalitu jsme si užili ažaž na škole. Věřím, že jsme dospěli do vyššího stadia, do spolupráce. Nebojujeme proti sobě, nikdo se nechvástá, že vymyslel to nebo ono, kdo dělal víc a kdo míň, kdo odpracoval tolik a tolik hodin. Na tohle nehrajeme. Máme svou firmu a sledujeme stejný cíl. Samozřejmě, zažili jsme momenty, kdy jsme jeden na druhého vyletěli, ale bez toho by to nešlo. Architektura je o argumentaci, názorech, přesvědčování.

A NENAPADLO TĚ NĚKDY, ŽE BYS MOHL MÍT NĚCO RYZE SVÉHO?
Mám hodně pěkných koníčků, napadá mě hodně projektů, třeba vlastní značka nábytku. Ale nikdy bych do toho asi nešel, protože vím, že hlava musí zůstat na jednom místě. Už jsem tomu obětoval poměrně dost. Začali jsme od píky, neměli jsme žádné externí zdroje financování. Pět let jsme dřeli jak mezci, začínali od nuly a v ekonomické krizi.

O spolupráci s investory

VELKÉ TÉMA V ARCHITEKTONICKÉ OBCI JE SPOLUPRÁCE S DEVELOPERY. JAK VNÍMÁŠ TLAK Z JEJICH STRANY NA MAXIMÁLNÍ VYUŽITÍ PLOCHY? JAK SE VÁM VLASTNĚ S INVESTORY KOMUNIKUJE? CÍTÍŠ V ČESKU VĚTŠÍ TLAK NEŽ ZA HRANICEMI?

Tak v prvé řadě, je tady hodně předsudků. Už ve škole se tlačí studentům do hlav, že developer je zlý člověk. Že památkář je zlý člověk. Že stavební inženýr je zlý člověk a architekt je Bůh. To je nesmysl. Především jde o správné nastavení týmu a o vzájemnou úctu. Projektanti, například, jsou naší pravou rukou, jsou rovnocenní partneři. Velmi si jich vážíme, stejně jako developerů anebo dalších kolegů. Když funguje úcta mezi lidmi, pak jsou projekty radostí. Musím říct, že klienty máme skutečně výborné, a pro lidi, kteří by se k nám nechovali rovnocenně, bychom nedělali a neděláme.

TO ZNÍ SKORO JAKO POHÁDKA.

Jasně, jsou výjimky. Ale my spolupracujeme s developery, s nimiž je možné najít společnou řeč, kteří dokážou a chtějí hledat nejlepší kompromisy a netlačí nás do neetických řešení. Vezměme si takovou Skansku. To je developer, který má nastaveny hodnoty a etické kodexy ze své mateřské firmy ze Švédska. Společně s ní jsme se zúčastnili veřejné participace už v rámci urbanisticko-architektonické soutěže. Absolvovali jsme dvě kola participace, celý proces soutěže trval více než rok. Ptali jsme se lidí, co by chtěli, co by měnili. Věříme, že tak vznikl projekt, který dokáže sociologicky propojit dvě urbanistické struktury, starousedlíky s novousedlíky.

BÝT DEVELOPEREM V DNEŠNÍ DOBĚ ASI NENÍ ŽÁDNÝ MED.

Jsem rád, že jsem architekt. Nechtěl bych být developerem. Představte si, že si koupíte velké území za velké peníze. Máte na svých bedrech úroky investovaných peněz z bank, projekt se vám kdykoliv může zpozdit kvůli chybě projektanta anebo nečinnosti úřadů, nevíte, jakým tempem budou růst ceny ve stavebnictví… To všechno v době, kdy nikdo, žádný politik, zastupitelstvo, úřad nechce nést za nic zodpovědnost, hlavně ne za něco nestandardního… děkuji pěkně, to bych nechtěl.

MIMOCHODEM, JSTE V SITUACI, KDY SI MŮŽE VÁŠ ATELIÉR DOVOLIT ODMÍTAT ZAKÁZKY?

Hodně klientů se takzvaně protřídí samo. My se snažíme držet ceny vysoko, v hodnotách honorářového řádu České komory architektů. Je takřka na denním pořádku, že se podsekávají ceny, a to je nezdravé. Takže mnoho investorů přichází, že chce prvotřídní služby, a ti, co jsou jenom „mafiáni a podfukáři", tak na výši honoráře velmi rychle končí. Nicméně, dobrý investor, kterému jde především o kvalitní služby a výsledek, má o cenách přehled. Cílíme na klienty, kteří preferují kvalitu služeb. Některé menší zakázky už odmítáme a posouváme na kamarády, ale jestli se nám líbí téma, místo anebo cokoliv jiného, jsme schopni a ochotni nehledět jenom na honorář a dokážeme se dohodnout s každým. Nikdy ale neděláme zadarmo, na ničem. Nejde nám o peníze, ale musíme udržovat firmu ve zdravém stavu.

JAK ALE NENALETĚT?

Těžko říct. Někdy jsou pochybní developeři perfektně oblečeni, tváří se jako nejbohatší a nejzkušenější lidé pod sluncem. První ukázka toho, jestli to myslí vážně, je vždy při jednání o ceně projektu, často jim spadne čelist a vy víte, že to jsou neféroví lidé. A někdy narazíte na lidi, kteří jsou úžasní, například pro jednoho islandského investora navrhujeme vilu v Bratislavě. Takovému člověku pošlete fakturu a peníze vám cinknou na účtu do hodiny. Rozšifrovat klienty je náročné, nejvíce vždy ale ukáže až společná práce. Nejraději máme, když si s klientem sedneme a spolupráce pokračuje po jednom zdařilém projektu dalším projektem. Takových klientů máme mnoho.

O úspěchu a snech

KDYŽ TĚ TAK POSLOUCHÁM, CÍTÍŠ SE BÝT ÚSPĚŠNÝ?
Vždycky jsem byl hodně cílevědomý a dokázal se pro něco nadchnout. Na základní škole mě zajímala ornitologie. Věnoval jsem se tomu a vyhrál několik ocenění na biologických olympiádách. Pak mě to přestalo bavit a začal jsem hrát fotbal. A netrvalo dlouho, měl jsem nabídku hrát poměrně dost vysoko. Na to jsem se zamiloval do plastových modelů a jsem osminásobný mistr Slovenska. Zkrátka, když mě něco zaujme, nadchne, tak do toho dávám vše. Jsem perfekcionista, mám zápal pro věc. Když mě zaujala architektura, pochopil jsem, že být špička na globální úrovni je dost složité, nic nedostanete zadarmo, ale makáme na tom.

ALE I V ARCHITEKTUŘE JSTE UŽ NĚCO DOKÁZALI, NE?
Moje máma se vždycky divila, že se netěším z úspěchu. O ten mi totiž nikdy nešlo. Mně šlo o to dělat věci, kterým se věnuji, nejlépe. Myslím, že i ti nejúspěšnější si vlastně ani neuvědomují, jak moc jsou úspěšní. Jsou pořád na cestě, pracují. Možná je to klišé, ale pro mě je největší úspěch, když vidím šťastnou dceru, spokojenou rodinu. Pro ilustraci, ani jsem nebyl na předávání Grand Prix, radši jsem ten večer strávil s rodinou. Úspěch neberu jako cíl, ale jako nástroj získat další zajímavou práci. I proto se věnujeme PR. Prostřednictvím dílčích úspěchů se dostáváme k práci, ke které bychom se nikdy nedostali. Nevěřím, že se k projektování nějaké filharmonie dostaneme přes lobbing v politických kruzích anebo jinými pofiderními cestami, které nám nejsou vlastní. Pokud budeme dělat špičkové projekty, příležitosti přijdou.

CO POVAŽUJEŠ ZA DOSAVADNÍ VRCHOL SVÉ KARIÉRY?
Narážíš možná na pavilon Expo v Miláně. Jistě, to je důležitý milník. Už v prváku na fakultě jsme se v rámci přednášek o moderní architektuře hodně učili o Expu. To máme za sebou.

A PŘED SEBOU?
Jsem z vesnice, kde žije 600 obyvatel, takže chci postavit mrakodrap na Manhattanu. To je sen :-). Na jednom jsem se už podílel, když jsem pracoval v BIG. Stojí v Číně v Šen-čenu. Těch snů je i více, super by bylo postavit něco na Marsu nebo na Měsíci. Sním o tom, že tam jednou pojedu na kontrolní den.

TO JSI MĚ ROZESMÁL.
Ale vážně. Jsem katolík, věřící člověk, a tak bych rád jednou postavil kostel.

kastanova.cz/chybik-kristof

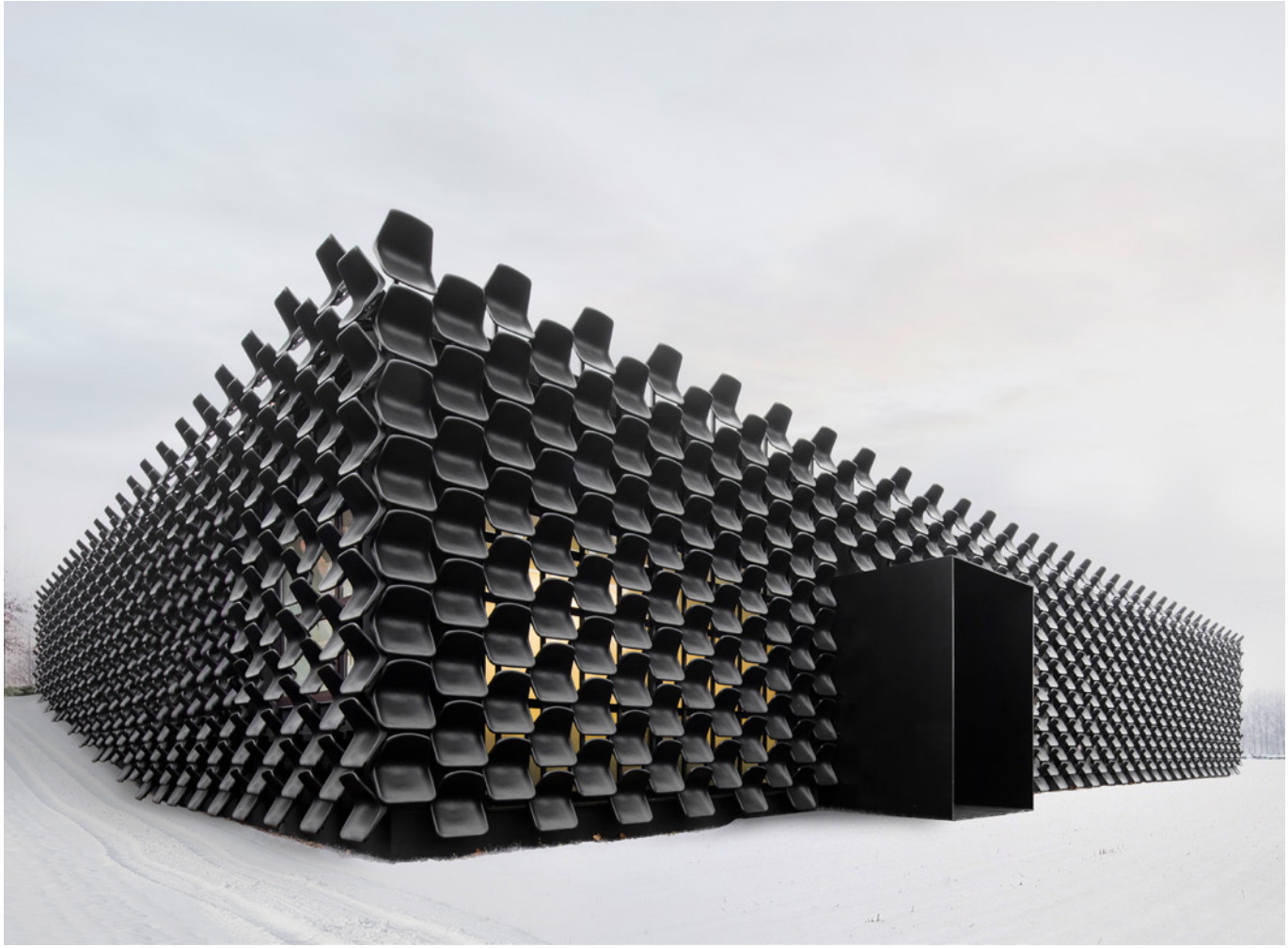

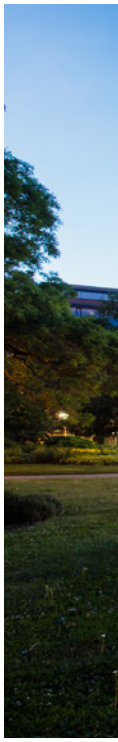

Ing. arch. **Michal Krištof**

(*1986, Kláštor pod Znievom, Slovensko)

Studoval architekturu a urbanismus v Brně a v Sint-Lucas v Gentu. Je držitelem ceny rektora VUT v Brně. Po ukončení studia pracoval v Bjarke Ingels Group v Kodani na několika projektech z celého světa, jako například Shenzhen International Energy Mansion v Číně nebo Dánské národní námořní muzeum v Helsingoru.

V roce 2010 založil s Ondřejem Chybíkem architektonickou kancelář CHYBIK+KRISTOF. Ateliér byl za krátkou dobu existence oceněn bronzovou medailí za Český pavilon na světové výstavě EXPO 2015 v Miláně a získal hlavní cenu Grand Prix Architektů 2017 za showroom společnosti MY DVA. Ateliér dnes tvoří přibližně 40 architektů, kteří pracují ve třech pobočkách – v Brně, Praze a Bratislavě.

V roce 2016 ho Forbes vybral do seznamu „30 do 30“. Je ženatý a má jednu dceru. Ve volném čase se věnuje sportu, běhu a fotbalu. Je také fanouškem kvalitních filmů, sci-fi a letectva.

Dva

Když jsme vcházeli do Ateliéru Židlický na brněnské Gorkého ulici, měli jsme představu, že si jdeme předvánočně lehce zakonverzovat o fotografii architektury a zlehka se při tom dotkneme umění. Jenomže pánové Vladimír a David Židličtí nechtěli očividně strávit svůj drahocenný čas salónním tlacháním a během krátké chvíle nás vtáhli do svých světů. Světů, v nichž čas plyne tak nějak pomaleji a myšlenky získávají netušenou hloubku.

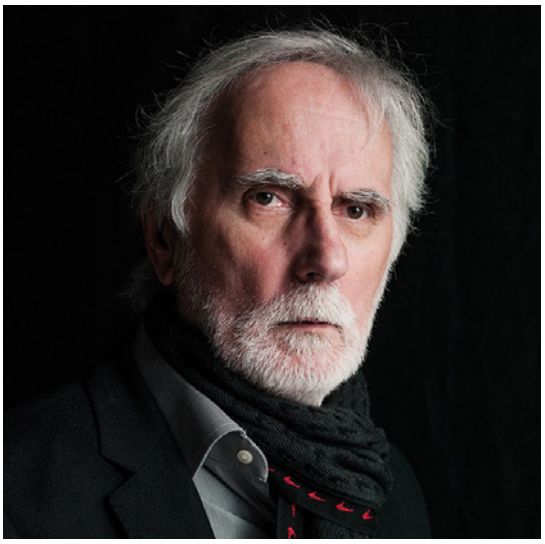

Otec a syn, Vladimír & David Židličtí

VLADIMÍRE, JAK VNÍMÁŠ DAVIDOVO SMĚŘOVÁNÍ K FOTOGRAFII ARCHITEKTURY?
VŽ: David se začal fotografií vážně zabývat poměrně brzo, asi v patnácti letech. A byla to jeho osobní iniciativa, jeho rozhodnutí. Moje role tam možná byla jako jakýsi vzor, snad… U fotografů a koneckonců i u dalších profesí – a uměleckých zvláště –, kteří začínají a myslí to vážně, je důležité především to chtění něco dělat, určitým způsobem a kvalitně. Začínající fotograf si musí intenzivně ohmatávat svět a projít jej skrze základní fotografické disciplíny, jako je portrét, zátiší, krajina, architektura a tak dále, aby se poté pomalu dostal, a ne vždy se tak stane, ke svému vlastnímu individuálnímu výrazu, což se Davidovi podařilo. Po jeho účinkování ve skupině Paralaxa, která měla ve fotografickém světě svou váhu, se pak najednou začal překvapivě věnovat fotografování architektury. A mě – jako tatínka – potěšilo, na jaké úrovni. Těší mě, když po něm příkladně někdo z Londýna chce vyfotit to či ono ve Španělsku.

DŽ: To, že jsem vyrůstal ve fotografii, je určující. Od prvních měsíců svého života vnímám svět přes fotografie a oleje tatínka. Možná proto jsem se nikdy nemusel vyrovnávat s rozporem, jestli mám dělat řemeslo nebo umění, které na špičkové úrovni dělá můj otec, a já jej mám v sobě a pohybuju se v něm zcela přirozeně. Vlastní fází „dělat umění" jsem prošel úspěšně v mládí. Vím, že chci být aktivní součástí určitého intelektuálního prostoru, a tím je pro mne architektura, kterou si vyberu. To, že výsledky mé práce nevisí v galeriích umění, mě netrápí. Uspokojuje mě, že prostřednictvím svých fotografií a knih mohu šířit intelektuální výraz doby, tvůrců, architektury, případně designu.

DALA BY SE NĚJAK DEFINOVAT FILOZOFIE, S NÍŽ PŘISTUPUJEŠ K FOTOGRAFOVÁNÍ?
DŽ: Nedělám malé projekty, protože se jim nemůžu široce věnovat. Přitáhly si mě k sobě významné ikonické stavby a díla, které mi konvenují svou kvalitou, a tak do nich mohu investovat dostatek času. Pokud přistupuji k nové práci, vždy musím dobře znát pozadí věcí, například společenskou atmosféru, okolnosti, kdy daná architektura vznikala. Svět se vyhrocuje a běží v rovině povrchní nebo rovině zasvěcené. Já chci patřit do roviny zasvěcené. Moje cesta je být úzce specializovaným až vědeckým intelektuálním pracovníkem na poli fotografie, který tvoří delší koncepty a který se pohybuje v úzce vymezeném prostoru – historické a kvalitní aktuální architektury.

JAK SE VLASTNĚ DÍVÁTE NA DIGITALIZACI FOTOGRAFIE, A TÍM I ZPŘÍSTUPNĚNÍ FOTOGRAFIE ŠIROKÉ MASE?
VŽ: Digitalizace umožňuje udělat fotografický záznam rychle, efektivně a také digitálně ovlivňovat obraz neporovnatelně více než kdykoliv v minulosti. Ale kupodivu, z hlediska fotografie umělecké – můžeme v tomto případě použít tento nepřesný termín – jsme v téže situaci jako před lety, v dobách, kdy žili Sudek nebo Drtikol. Těch, co ve světě fotografie tehdy něco znamenali, bylo jenom určité omezené množství. Mám na mysli tvůrce, kteří posunuli vývoj této disciplíny a stali se klasiky, na které více nebo méně navazujeme. V těch dobách bylo také velmi obtížné a pracné udělat „jenom" technicky dokonalou černobílou fotografii. K tomu bylo nezbytné mít speciální znalosti a příslušnou praxi. To digitalizace zcela změnila a umožnila, aby se fotografii věnoval prakticky každý, kdo vlastní příslušné vybavení a přečte si

DŮM TUGENDHAT, POCIT TOTÁLNÍ VÝJIMEČNOSTI ŘEŠENÍ. PROSTOROVÁ SITUACE A OŽIVOVÁNÍ DOMU ZELENÍ.
BRNO, 2012

DŮVĚRNÝ ROZHOVOR Č. 15
2009

MAKETA NEREALIZOVANÉHO GOLFOVÉHO KLUBU NAVRŽENÉHO LUDWIGEM MIESEM VAN DER ROHE VZTYČENÁ DOČASNĚ V KREFELDU ROKU 2013. PROFÁNNÍ, VŠAK ABSOLUTNĚ POVZNÁŠENÍCÍ VSTUP ARCHITEKTA DO KRAJINY.

ZVLÁŠTNÍ SPOJENÍ Č. 3
2009

návod k použití. Na světě vznikají každodenně, bez přehánění, miliardy obrazových záznamů, z čehož ovšem nelze vyvozovat, že tato kvantita bude generovat násobné množství „Sudků“ , „Drtikolů“ nebo „Man Rayů“.

JAK ALE ROZPOZNAT V TOM MNOŽSTVÍ TU VÝJIMEČNOST?

VŽ: Dnes krásné fotografie vytvářejí doslova miliony lidí po celém světě, křižují svět a pro jednotlivce není žádný problém udělat i dva tisíce obrázků za den, z nichž vždycky lze něco zajímavého a třeba i výjimečného vybrat. To ovšem není ta autentická a autonomní umělecká tvorba, tak jak ji chápeme v historickém kontextu. Špičkoví světoví galeristé zoufale hledají v záplavách obrazové tvorby amatérů i absolventů uměleckých škol to výjimečné a těch osobností nacházejí stejně málo jako jejich předchůdci před padesáti i více lety. Výjimečnost se nedá generovat množstvím. Proto se prosadil, nebo lépe řečeno „byl prosazen“ například Miroslav Tichý, i když jeho práce balancují na jisté hraně a byly by před desítkami let pro odborníky neakceptovatelné. Přední světové galerie v Paříži, New Yorku, Berlíně, Pekingu atd. mají zájem opravdu jen o něco výjimečného, vytvářeného specificky autonomními tvůrci.

DŽ: Když se deset fotografů architektury sejde u Whitney Musea v New Yorku od Renza Piana, pravděpodobně všichni udělají podobnou skupinu záběrů. Tam, kde vše začíná být zajímavé, je širší sdělení s kontextem, ne pouhá dokumentace. Pro mě je podstatné to, o čem se rozhodnu, aby výsledek mluvil. Jak téma zpracuju formálně, technicky, jak vybírám sled jednotlivých záběrů, gradace, text! To je ten můj přínos. Kromě toho, že pracuji na publikaci o vile Tugendhat, zároveň teď zpracovávám mou druhou životní posedlost, což jsou proudnicové automobily Tatra. To jsou stroje na hranici umění, technické dokonalosti a revolučního kroku. Myšlenka dobré věci, nikoliv pýchy. A o nich také mluvím v kontextu, co a jak a kdy se stalo, a fotograficky to emotivně zpracovávám.

JAK TĚŽKÉ JE PREZENTOVAT HODNOTU FOTOGRAFIE V ČESKÉ REPUBLICE PO ČTYŘICETI LETECH TEMNA?

VŽ: Česká fotografie byla vždy na vysoké úrovni. Jak v průběhu těch podivných dob, tak za první republiky či ještě před ní vznikala díla, která promlouvala do světového kontextu. Západní svobodné státy na tom nebyly příliš

odlišně, ovšem s výjimkou jejich prezentačních možností, ty byly pochopitelně nesrovnatelné. Kontinuita, zdá se, trvá a o české věci je ve světě zájem. Jedná se ovšem o velmi omezený okruh jmen, pochopitelně.

DŽ: Když se vrátíme zpět k architektuře, tady není běžné objednat si dům od architekta, není ani běžné objednat si fotografie od fotografa. Není to běžné napříč ekonomickými vrstvami a já si nepřeju, aby tento stav trval příliš dlouho. Je to společensky zničující. Ale rostou ostrovy kvality, kde na povrch probublává uvědomění, které dává vzniknout kvalitní architektuře, fotografii a životu vůbec. Usilujeme o život na vysoké úrovni krásy, kvality a poznání a bojujeme proti nivelizaci a neprofesionalitě.

Z TVÝCH SLOV CÍTÍM POMĚRNĚ DOST VELKOU SKEPSI.

DŽ: Neodpouštím si i kritiku soukromých a veřejných elit. Tam bych prosil jiskru, otevřený přístup, příklon k hodnotným řešením, která můžou následně historicky reprezentovat.

STUDIE RYTMU V ARCHITEKTUŘE LUDWIGA MIESE A MATERIÁLOVÁ STUDIE
NĚMECKÝ PAVILON
BARCELONA, 2010

PORTRÉT MLADÉ DÁMY Č. 4
2009

David Židlický

(*1976, Brno, Česká republika)

Spoluzaložil spolek Česká Paralaxa a fotoklub Etjud. Studoval fotografii na SUPŠ, FAMU a ITF. Fotografuje především architekturu, portrét, průmysl a design. Zaměřuje se na architekturu Ludwiga Miese van der Rohe, Adolfa Loose, Le Corbusiera, Philipa Johnsona v Barceloně, Berlíně, Brně, Cap Martinu, Krefeldu, Marseille, New Yorku, Paříži, Praze. Propaguje práci nejšpičkovější dostupnou technologií – ať už analogovou, nebo digitální. Trvá si na italském espressu, gramodeskách, atmosférických benzinových motorech. Jeho fotografie jsou například ve sbírkách architektury RIBA v Londýně, MoMa v New Yorku, Muzea města Brna.

Čekám svěží přístup skutečných lídrů, velká díla, inspiraci pro širokou veřejnost. Také proto se obracím k ikonickým dílům, která mám rád a kterým rozumím. Považuji za důležité vmísit je do aktuálního povědomí. Je to má cesta, jak situaci táhnout k lepšímu.

VŽ: To je důležité. Znovu a znovu připomínat kvalitu a vracet ji zpět do aktuálního života. Já bych ale, Davide, na to Česko tak přísný nebyl. Myslím ale, že David chce říct, že jej irituje prvoplánovost a zjednodušování. Jeho práce mají filozofické, sociologické a uměnovědné aspekty. Tvorba není o tom, že někde něco vidím a pak to přenesu na fotografii, na plátno či do knihy. Hnacím motorem tvorby je každodenní zkoumání problému z mnoha stran. Odmítnutí prvoplánovosti a módnosti, to je nám společné.

KROMĚ TOHO, NESE VAŠE PRÁCE JEŠTĚ JINÉ SPOLEČNÉ PRVKY?
VŽ: Já to řeknu z jiného konce. Před nedávnem byl u nás v ateliéru můj prasynovec se svou dívkou. A ta jeho dívka o něm mezi řečí prohlásila: „Je to workoholik, jako všichni Židličtí." V tom měla asi kus pravdy. David i já jsme také workoholici, oba jsme zvyklí pracovat od rána do večera. A to je nezbytná podmínka k tomu, aby se dosáhlo určité kvality.

KVALITA JE V NAŠEM ROZHOVORU VELMI FREKVENTOVANÝM POJMEM. Z TOHO LZE LOGICKY USUZOVAT, DAVIDE, ŽE TVÝMI ZÁKAZNÍKY JE SPÍŠE, ŘEKNĚME, OSVÍCENÁ SKUPINA LIDÍ.
DŽ: Mé práce jsou většinou velmi rozsáhlé, a tak jsou často mými zadavateli instituce a sebevědomé firmy, které mají možnosti spolupracovat dlouho a široce. Další projekty aktuálně tvořivě rozvíjíme s architekty a designéry, ale pracujeme s realitou jinak než pouze v rovině klasické dokumentace postavených staveb. Je to extrémně inspirativní! Rozsáhlejší projekty jsou principiálně více promyšlené, emotivní, ovlivňující, životné. Velkým zadavatelem práce jsem si však i já sám.

LIDSKÝ URBANISMUS - VÝJIMEČNOST VSTUPU LUDWIGA MIESE VAN DER ROHE DO CENTRA NYC A MATERIALITA
NYC, 2015

VŽ: Vždy se jedná o osvícené investory, kteří chápou celý ten komplex problémů. Tito lidé vnímají, že je za těmi fotografiemi množství práce, a chápou náklady s tím spojené jako nezbytné. Vědí, že fotografie, které jim David vytvoří, mají hodnotu, a ta stále graduje.

DŽ: Nejde o prvoplánové zobrazení, ale o režii děje. Není to pouze otázka světla. I tenká květina ve váze může mít ve fotografii architektury zásadní roli, stejně jako lidská přítomnost. Nemusím snímat mým švýcarským aparátem Alpa, mohu klidně fotit iPhonem či na klasický film a dosáhnout adekvátnějších výsledků. Je třeba si dopředu zadat kritéria, jak a o čem mluvím, a následně vše dokonale zpracovat. Dnešní doba je zvyklá akceptovat po obrazové stránce ledacos – pozitivně řečeno. Nejen kvalitně tištěné knihy, ale i Instagram! To nám najednou dává obrovské možnosti. Je to skvělé!

kastanova.cz/vladimir-david-zidlicky

MgA. Vladimír Židlický

(*1945, Hodonín, Česká republika)

Vystudoval fotografii na Filmové a televizní fakultě AMU Praha (FAMU).

Od roku 1977 realizoval 78 samostatných výstav v Evropě, Asii a USA, současně se podílel na desítkách kolektivních výstav doma i v zahraničí. Od roku 1990 nepravidelně vede workshopy a přednáší o fotografii (Česká republika, Rakousko, Dánsko, Francie, Belgie, Slovensko, Rusko, Čína…).

V roce 2008 působil jako kurátor evropského projektu „DERNIERA". V tomto roce vychází také první obsáhlá monografie jeho prací z let 1970 až 2007, která na Mezinárodním měsíci fotografie v Bratislavě získává hlavní cenu jako nejlepší publikace o současné fotografii vydaná ve střední a východní Evropě v letech 2007–2008. Hlavní cenu od mezinárodní poroty získává i jeho další monografie, která obsahuje práce z let 2007–2009. V roce 2012 několikrát navštěvuje Peking, fotografuje čínské modely a setkává se s významnými čínskými umělci. V Pekingu je realizována obsáhlá retrospektivní výstava jeho prací, která je pak v užším výběru uvedena i v Šanghaji. K těmto výstavám vychází obsáhlá monografie v čínském a anglickém jazyce. K jeho životnímu jubileu v roce 2015 realizuje Galerie hlavního města Prahy retrospektivu jeho díla z let 1970–2015, která je opět doprovázena obsáhlou monografií.

Zastoupení ve významných státních sbírkách (výběr)

Moravská galerie Brno, CZ / Galerie výtvarného umění v Hodoníně, CZ / Galerie hlavního města Prahy, CZ / Museum of Modern Art, San Francisco, USA / Museum sztuki, Łódź, PL / JCA Tokyo, J / Bibliotheque Nationale, Paris, F / Museum of Fine Arts, Houston, USA / Museet for Fotokunst, Odense, DK / Museum of Modern Art,New York, USA / Art Institute, Chicago, USA / Centre Georges Pompidou, Paris, F / Museum Ludwig, Köln, BRD / Musée de la Photographie, Charleroi, B / Museum voor Fotografie, Antwerpen, B / LaMaison Européenne de la Photographie, Paris, F / Museum of Photography,Yekaterinburg, RU / Hauntie Times Art Museum, Beijing, PRC / Collection LENS SPACE, Beijing, PRC /

PŘÍJEMNÝ ODPOČINEK Č. 42
2012

Café Kaštanová

Café Kaštanová

- klidná kavárna pro business schůzky
- designové prostředí navrženo architektonickou kanceláří RAW
- k dispozici místnosti pro soukromá jednání do 6 osob
- lahodné občerstvení a kvalitní káva

Jednací a školicí místnosti

- 7 jednacích místností s kapacitou do 8 osob
- 1 školicí místnost s kapacitou až 70 osob
- inspirativní a klidné prostředí
- realizace školení, workshopů a obchodních schůzek
- možnost zajištění plnohodnotného cateringu
- technické vybavení (projektor, flipchart, wi-fi, zásuvky, TV)

kastanova.cz/cafe
kastanova.cz/jednaci-a-skolici-mistnosti

Sokolovská se rozrůstá.

Pražská mladší a menší sestra Kaštanové se rozšíří o tři nové showroomy.

Přestože prozatím nedosahuje velikosti a komplexnosti brněnského Centra bydlení a designu Kaštanová, může se jeho pražský ekvivalent, Centrum Sokolovská, disponující 650m² prodejní a výstavní plochy, pochlubit výjimečným geniem loci. Nachází se totiž ve stejnojmenné ulici v pražském Karlíně, ve funkcionalisté budově židovských architektů Ernsta Mühlsteina a Victora Fürtha. Ti ji postavili v letech 1928–1930 pro administrativní účely firmy Ford.

Od jejího otevření na podzim roku 2015 se v Centru bydlení a designu Sokolovská nachází showroomy značek Keraservis, Supellex, DEHO, Hager, HELUZ a Monobrand. Mimo to zde mají obchodní zastoupení společnosti DNA Design, Kasper, Němec a iNELS. Nyní dochází k rozšíření Sokolovské na celkovou plochu 1000 m². Fitout podstoupí například showroomy značek Supellex a DEHO.

Termín otevření nových prostor není prozatím dán. Je totiž závislý na kolaudaci nově vystavěného centra Karolína Plazza v těsném sousedství dnešního Centra Sokolovská. Ta je plánována na červen 2018. Nový obytný komplex, projektovaný architektonickou kanceláří CASUA, nabídne i přímé propojení s ulicí Křižíkova, čímž vznikne pasáž - architektonické řešení, které svou zlatou éru zažívalo v letech 1918–1938. A propos, v těchto letech vzniklo jen v Praze čtyřicet pasáží a jsou doposud unikátním fenoménem.

Ale zpět k samotnému refreshi Sokolovské. Rozšíření výstavních ploch přinese zákazníkům větší samostatnou plochu pro sortiment podlahovin společnosti Supellex, paralelně s tím vznikne samostatný showroom společnosti DEHO se zaměřením na sedací soupravy, vybavení interiéru a nově – a tohle by nemělo zapadnout – i programu HORECA. Tím se Sokolovská otevře i prudce rostoucímu segmentu hotelnictví, pohostinství a gastronomie. Další inovací bude rozšíření expozice společnosti Keraservis o prostory, které jí přepustí Supellex. Zcela nově se v Centru Sokolovská představí i značka Porte Karpi (někdejší TP Euroservis), která se zaměřuje naprodej interiérových a bezpečnostních dveří zejména italské provenience, a společnost WoodAl, která zákazníkům Sokolovské nabídne v budoucnu venkovní pergoly nebo hliníková, plastová a dřevěná okna. V rámci postupného zlepšování služeb zákazníkům Sokolovská společně se svým rozšířením nabídne také 10 parkovacích míst.

Bez zajímavosti není ani fakt, že v těsném sousedství Sokolovské se budou nacházet další restaurace a kavárny či luxusní formát prodejny LIDL.

centrumsokolovska.cz

showroomy

1 LOMAX
2 optimal INTERIER DESIGN
3 LINODESIGN
4 EUROSERVIS
4 PORTE KARPI
5 deho
6 Nemec LUXUSNÍ POVRCHY
7 RCJ
7 MAPEI
8 HORMEN
9 HIFI MEDIA
10 SUPELLEX
11 keraservis

centrum hrubé výstavby

PRESBETON
INELS
Roto Střešní okna
SCHÜCO
YTONG
TECE close to you
HELUZ
ALIA SYSTEM glass systems for architecture
Armstrong
lightway
MEISTER DESIGN.cz
RUUKKI
ecostep HYGIENE & FACILITY
WOOD SYSTEM
hede kamna
AMONT
hager
MAX WAY

kanceláře

uponor
dafe plast
AUTO na OPERÁK
ORIGINAL DUSCHOLUX
TRES
SMEDBO
WWW.PAVLINAK.COM
HRAZDÍRA s.r.o.
DNA DESIGN
FRIDRICHOVÁ DESIGN INTERIÉRU
CHYTRÁ ZEĎ
SOFICON advisory
MONO BRAND
INTERIOR DESIGN BARBORA BARATHOVÁ
V·LATELIER design
JANKO projekt
DOMOV NA MÍRU
Ello

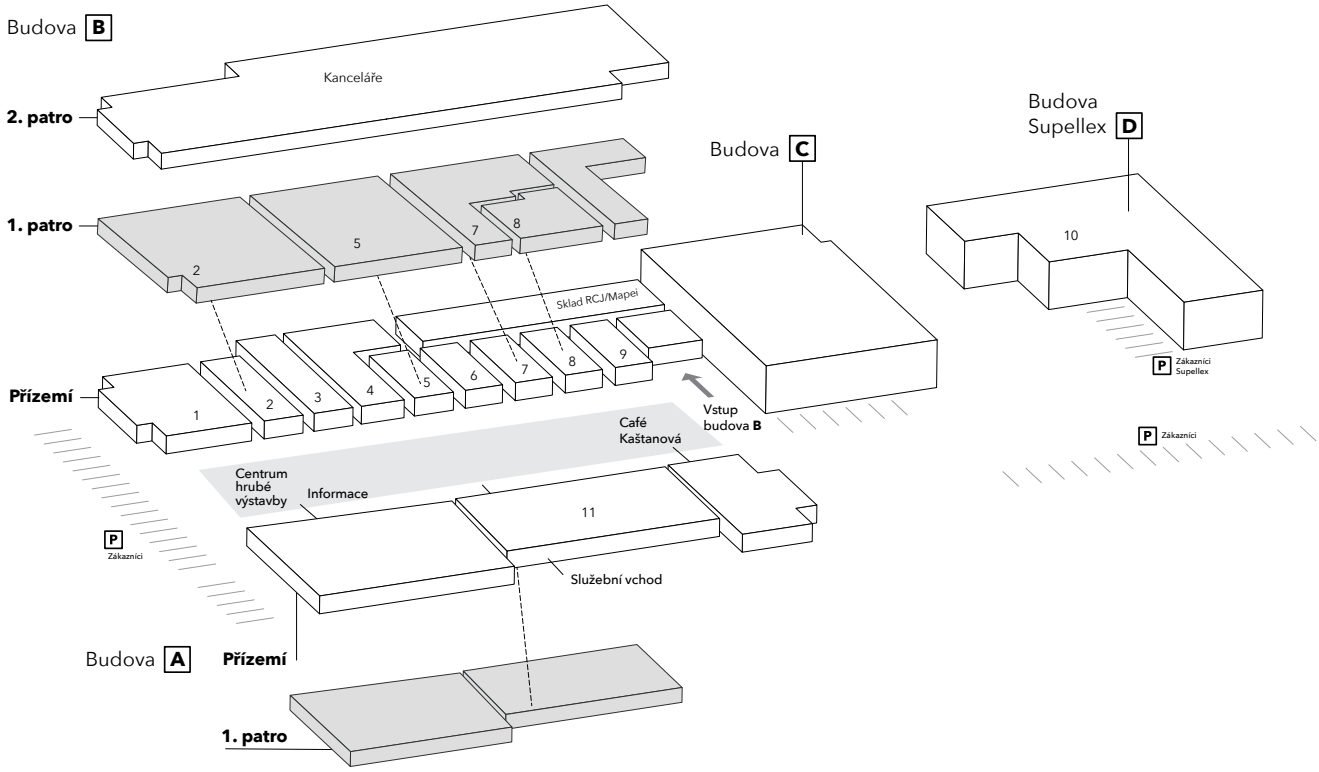

kastanova.cz

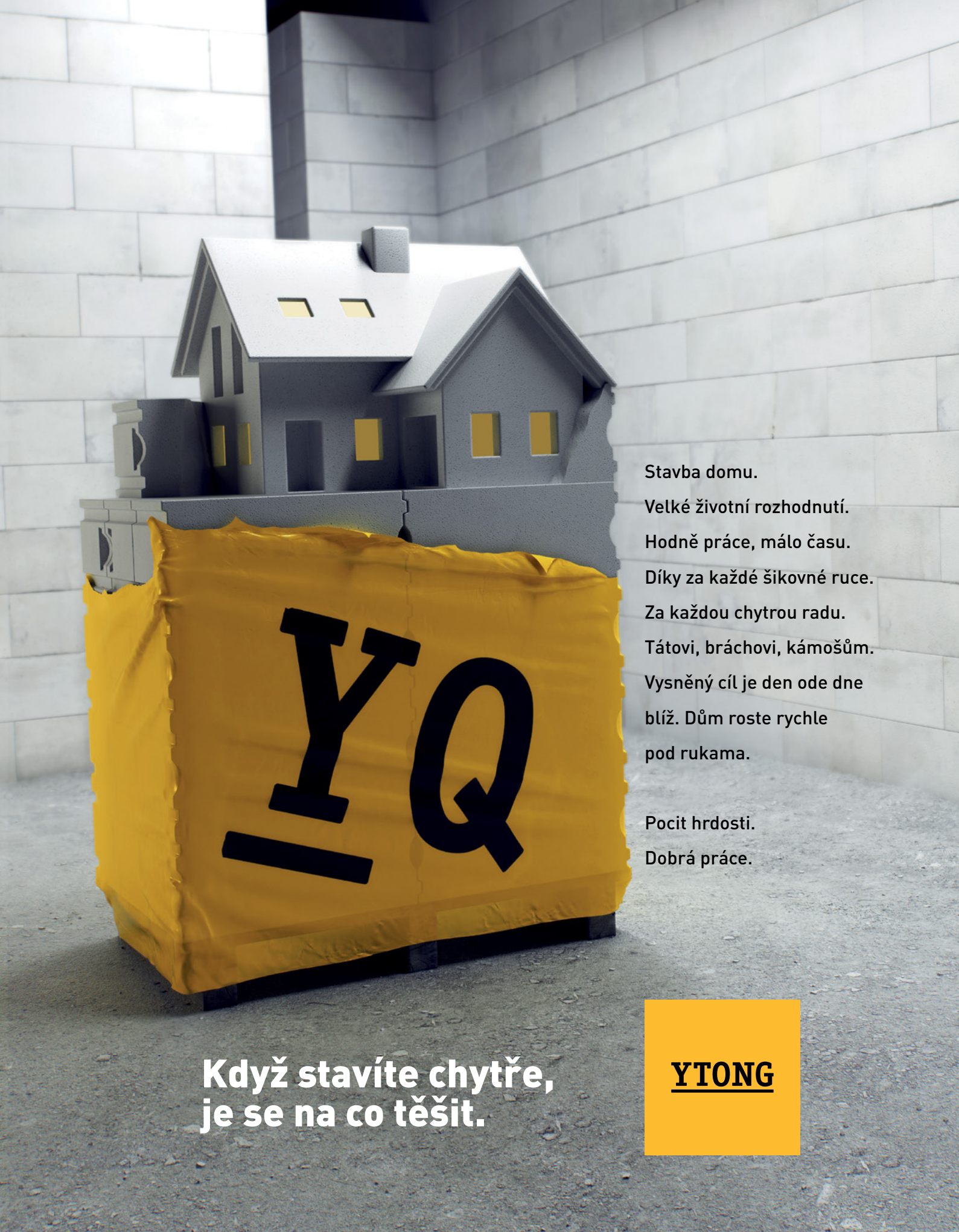
YQ
Stavba domu.
Velké životní rozhodnutí.
Hodně práce, málo času.
Díky za každé šikovné ruce.
Za každou chytrou radu.
Tátovi, bráchovi, kámošům.
Vysněný cíl je den ode dne
blíž. Dům roste rychle
pod rukama.
Pocit hrdosti.
Dobrá práce.
Když stavíte chytře,
je se na co těšit.
YTONG

...dáváme domovu duši

OBKLADY | DLAŽBY | MOZAIKY | LUXFERY | UMYVADLA | WC A BIDETY
VANY | SPRCHOVÉ KOUTY A VANIČKY | VODOVODNÍ BATERIE
KOUPELNOVÝ NÁBYTEK | DOPLŇKY A PŘÍSLUŠENSTVÍ | STAVEBNÍ CHEMIE

keraservis

BRNO | OSTRAVA | PRAHA | BRATISLAVA **keraservis.cz**